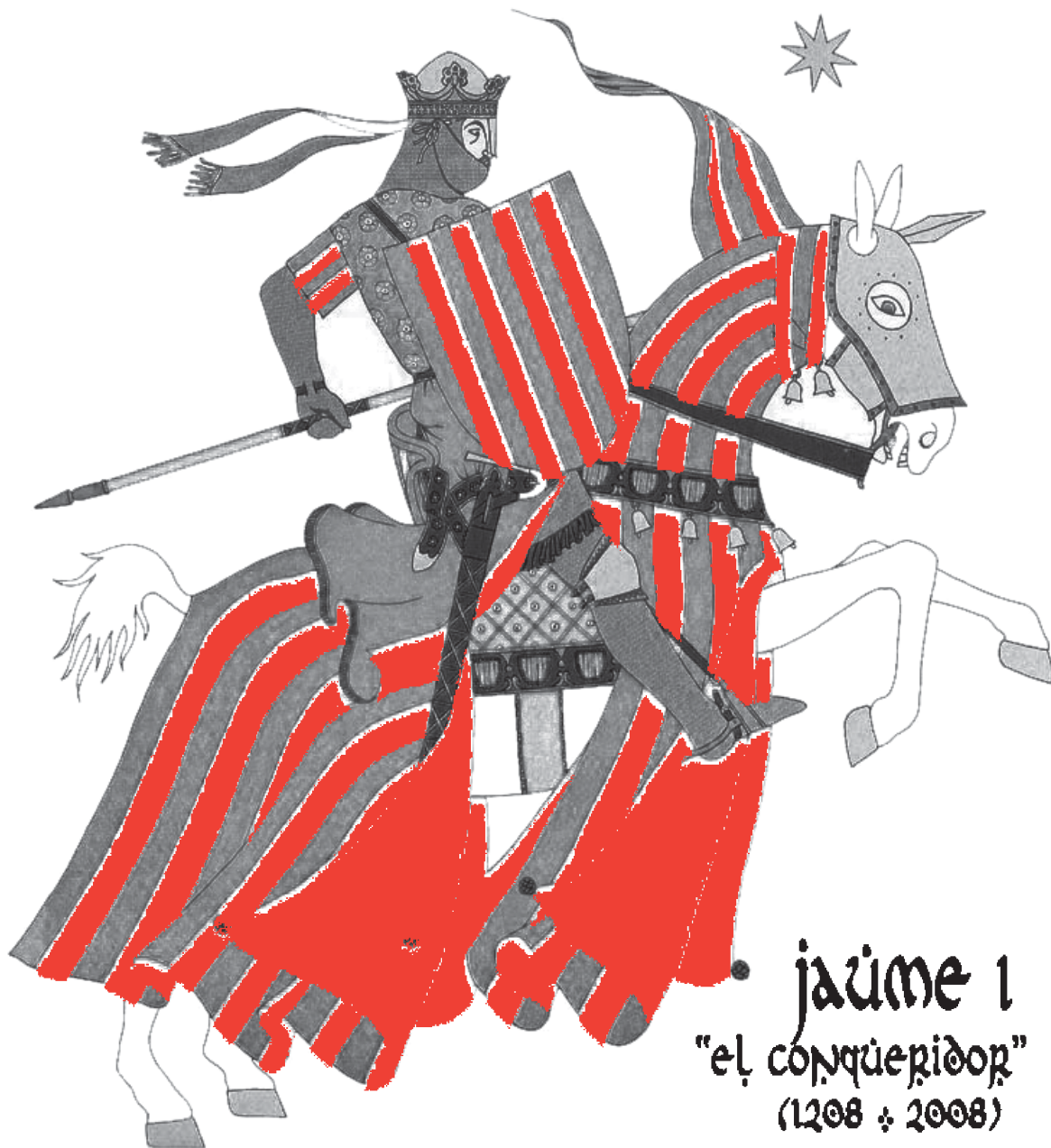

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 250, febrer del 2008

• **jaume i**
"el conqueridor"
(1208 ÷ 2008)
800 ANYS

PATENTS, MARQUES, DISSENYS
Marcel·lí Curell i Suñol
Agent de la Propietat industrial

Al Masnou: Sant Felip, 31

A Barcelona:

Passeig de Gràcia, 65 bis

T. 93 487 51 66 · Fax 93 488 03 21

mail@curellsunol.es

MASNOU
RELOJERIA - JOIERIA

Descomptes molt interessants
Aprofiteu els últims mesos

Durant tot el temps de liquidació el nostre taller de reparació continuarà oferint el seu servei.

C/ Barcelona, 9 Tel. 93 555 07 76

ES TRASPASSA LA BOTIGA
RAÓ AL 93 555 10 61

TIIDA

Desperta la teva intuïció

TALLERS MASNOU

Genís Oliveras, S.l.

Exposició i venda: Àngel Guimerà, 14.

Taller: Puerto Rico, 28

Tel. Fax: 93 540 31 57

EL MASNOU

Pintor Domènech Farré, 13-15 · 93 462 80 00 · 08320 el Masnou

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Jaume I.

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 540 39 29
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Editorial

ENS ESPEREN LES URNES

El proper 9 de març tenim una nova cita amb les urnes per decidir els polítics que s'asseuran als escons del Congrés de Diputats i del Senat de Madrid i, de rebot, els components del govern que administraran el nostre destí durant els propers quatre anys. Poca broma, doncs.

A cada nova convocatòria a les urnes, una bona part dels electors, especialment aquells qui vam patir llargs anys de sequera democràtica i d'abstinència electoral, sentim un profund desig d'exercir la més noble de les accions democràtiques de tot ciutadà lliure: VOTAR. És a dir, emetre el teu vot personal i indelegable davant la possibilitat d'escollir, entre les persones i grups polítics que s'hi presenten, aquelles i aquells qui ens mereixen més confiança –si és el cas– i que millor responen a les nostres expectatives personals i ideals de país en totes les vessants: socials, polítiques, culturals, cíviques, religioses, etc. D'altra banda, però, a cada contesa electoral els dubtes i fantasmes planegen damunt dels electors com una mena de boira que enterboleix els cervells, entabanats de sentir les mateixes bajanades per part dels pregoners de cada partit, cansats d'escollir promeses que mai no es compliran, tips de picabaralles i desqualificacions entre els qui haurien de ser un model de civisme i de serietat, anestesiat per la manca d'idees i projectes engrescadors i creïbles que estimulin el poble a posar-se les piles i a coparticipar en el que hauria de ser un projecte de benestar comú.

A riscos de repetir la cançó de l'enfadós, si, a tot això, hi afegim les encara recents reescalfades com les de RENFE-Rodalies, l'arribada de l'AVE i el recorregut encara incert pels carrers de Barcelona (ai Sagrada Família!), les apagades de llum, l'aeroport, l'Estatut(et) encara per desplegar i sense garanties de sobreviure al filtre del Constitucional sense noves mutilacions..., i d'altres greuges pendents com el trasllat de la N-II al pas pel nostre litoral, el retorn efectiu de la totalitat dels "Papers de Salamanca", l'ocultació tendenciosa de les Balances Fiscals..., veurem que tot aquest menú no facilita gens les coses i és comprensible que la desgana i, el que és pitjor, el passotisme, s'apoderin del personal.

Malgrat tots aquests despropòsits i malgrat ens pesi que dins el ventall d'opcions a escollir cada cop s'assemblin més les unes a les altres i que els vots facilitats a un partit o un altre probablement serviran per cuinar aliances i pactes no ben rebuts ni prèviament anunciats, creiem que hem de trencar una nova llança a favor de la participació democràtica per anar a les urnes a emetre el nostre sufragi esperançant a favor d'aquelles alternatives les propostes de les quals s'acostin més a les necessitats i desitjos de la nació catalana. I en tot cas, si cap de les alternatives no ens fa prou el pes ni ens mereix la nostra confiança, sempre queda el refugi i el revulsiu del vot en blanc, que és el vot dels qui volen seguir creient en el sistema, tot i les xacres i misèries que l'acompanyen.

Tal vegada la creixent vitalitat mostrada per la societat civil en forma de múltiples associacions i agrupacions, manifestacions multitudinàries, plataformes i cercles d'estudis per la sobirania i pel dret de decidir esperonin els nostres representants polítics a treure's la son de les orelles i s'estrenyin els estreps per fer valer el potencial de tota la societat catalana i de les seves legítimes aspiracions nacionals allà on calgui.

El President

Primeríssim

**Loteria de Nadal de
Gent del Masnou**

**El nostre número 07669 ha
estat afavorit amb un premi
de 100 euros per dècim.**

**A cada participació, li corres-
ponen 12 euros, que es**

**poden fer efectius, d'ençà
del dilluns 7 de gener del
2008, a qualsevol**

oficina de Caixa Catalunya.

**Data de caducitat: 22 de
març del 2008**

**Dissabte 16 a les 6 de
la tarda conferència
"Les quatre columnes
de Catalunya"**

**El projecte d'Acròpoli cata-
lana de Puig i Cadafalch a
Montjuïc"**

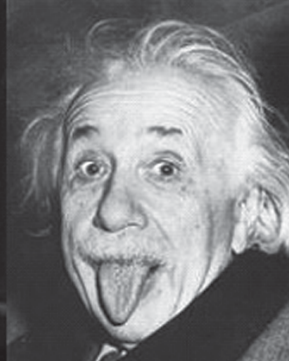
Més informació a la pàg. 29

Sumari

EDITORIAL	3
JA TORNEM A SER-HI per Joan Camps.....	4
BÚSTIA OBERTA	7
RASCA I PICA per Ramon Serra.....	9
ELECCIONS AL PARLAMENT ESPANYOL 2008 per Acció cívica.....	10
VACANCES AL POBLE per Joan Maresma Duran.....	11
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	12
ELS RELLOTGES DE SOL PARLEN (VIII) per Esteve Pujol.....	18
CASA BENÈFICA	19
CRÒNIQUES	
Projecte Heptàgon per Joan Casals.....	20
El Caganer del pessebre per Joan Muray.....	21
PETIT DICCIONARI de Joan Comellas	22
SORTIDA AMB UN PARELL DE CANONS per Joan Sagré.....	23
MOTS ENCREUATS per Xavi Cardona.....	24
EL CAPITÀ BARCELÓ TERROR DELS PIRATES per J. Condeminas.....	25
RUA DIABÒLICA 2008 per Colla de Diables del Masnou.....	26
TEATRE CAPITAL per Rosa M. Isart i M.J.R. Lucas.....	28
GENT DEL MASNOU INFORMA	29
ARRAN DE SÒL per Plèdubuit.....	30
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Per Carles Maristany.....	30

JA TORNEM A SER-HI

Per Joan Camps i Ortiz

Ni Albert Einstein amb la seva saviesa ni el mateix Déu omnipotent en la seva remota possibilitat d'existència podrien assumir la responsabilitat del món que els humans estem administrant. Einstein va morir trist per haver inspirat la bomba atòmica que al 1945 va matar 300.000 persones a Hiroshima i Nagasaki, un artefacte letal que, respectant les distàncies, pot anticipar, si no la fi bíblica del món, sí la desaparició dels humans sobre la capa de la terra. Ara els creacionistes, seguint la tradició, mantenen que des d'abans de molt abans del diluvi universal, Déu omnipotent és el responsable de tot fins als nostres dies. Per tant, sostenen que, quan es va construir la Torre de Babel, **Déu confongué el parlar d'aquella gent que volia fer una torre que arribés al cel i els dispersà per tota la terra**, una història més de la vella vora el foc, que, de ser veritat, explicaria la irrupció del català, el gallec i el basc i la raó per la qual el castellà va adoptar el sobrenom de cristià per quedar fora del càstig diví. És per definició que els creients, fent responsable Déu de tot, l'impliquen com a causant de les catàstrofes naturals que capriciosament, any darrere any, cauen sobre les zones més depauperades de la humanitat. Com a breu exemple: El *tsunami* de 216.000 morts a l'Àsia el dia de Sant Esteve de 2004, els persistents terratrèmols del Pakistan o els 720 morts dels últims deu anys en territori espanyol causats per no menys capritxoses riades. Com es pot donar credibilitat a un Déu, entre els tants

que ja hi ha, que pugui ser responsable de tot el que la fe cega dels creients, tàcitament, li encolomen? De ser veritat, ara que és moda, Déu es trobaria en rebel·lia davant d'un tribunal universal dels drets humans acusat de les matances indiscriminades d'éssers humans, que el seu mal geni natural i tots els qui han matat en el seu nom haurien causat des de l'origen de la humanitat.

Einstein va demostrar que el temps era més curt o més llarg depenent de la perspectiva de cada observador en l'espai. Com a profà, m'agrada suposar que $E=mc^2$ és l'equació que, extrapolada, fa que el temps de cadascú sigui el propi i intransferible: El meu temps és el meu, el teu temps és el teu; per tant, $E=mc^2$ és l'equació de la llibertat individual.

Aleshores em pregunto, com és que la democràcia espanyola tendeix a creure's més la ira de Déu que la teoria d'Einstein? Deu ser per negar-nos la llibertat individual? Com és que els polítics, fins i tot els més incrèduls, ens volen homologar el temps de cadascú? Començo a estar fart que, el meu temps, me'l condicionin en duració i ritme i m'imposin aquesta condemna inaguantable semblant a la de la dictadura, que, si no estàvem al *Frente de Juventudes*, estàvem fent la mili i, fòssim on fòssim, era quaresma, Corpus o el mes de Maria. Ara és quasi pitjor; el temps de la nostra democràcia equival a una nova equació $T=c+p$, o sigui el temps de l'avorriment perpetu que, si no va de Campaña Electoral, va de

Precampaña Electoral i, successivament, així anem: uns decebuts, altres empenyats i entre tots enfrontats.

La ciutadania està polaritzada i, les eleccions, solament poden guanyar-les dos partits. Aquí si fugim del foc ens fotem al mig de les brases.

Els uns han començat la campanya per endur-se'n tots els vots dels qui sentin antipatia o odiïn els catalans, tots aquells qui, vivint a Catalunya, no toleren la llengua catalana, tots els fills i néts dels qui tan bé ho van passar amb Franco i la seva dictadura i finalment tots els nostàlgics de la família tradicional imposada per llei, la de les anul·lacions matrimonials a la Rota, la de les *queridas* amants secretes, la dels fills bastards, la dels homosexuals d'armari i la dels avortaments a UK.

Els altres s'han passat quatre anys somrient, divagant o prometenent el que no estaven disposats a donar. *The tomorrows singer* que traduiria un català els *United States of America*, o sigui: demà l'AVE, demà l'Estatut, demà Rodalies, demà els Balanços Fiscals, demà els papers de Salamanca, demà. Demà, de tot això ja en parlarem. Un missatge subliminal que, afegit a vanes promeses, demana tots els vots dels ciutadans que tinguin paüra a l'altra opció, però que tampoc no es preocupin i els votin també aquells qui a més a més sentin antipatia o odiïn els catalans i no toleren la llengua catalana, ja que ells tenen l'habilitat de prometre-ho tot per a Catalunya i, com a bons alquimistes, al final poden transformar-ho tot en aigua de borratges, *agua de borrajas*

que dirien en bon castellà.

És clar que queden altres partits minoritaris que fan més patxoca; però, si analitzem els antecedents dels seus líders, aquests ja han demostrat que, exceptuant comptades excepcions, només per tocar cuixa són capaços de reescriure la Bíblia en vers i, si cal, poden repudiar ciència, pare, mare i religió.

Ja ho he dit altres vegades que mentre hi hagi un bri de democràcia jo aniré a votar; però al meu vot, ja no li valen els brindis al sol ni les falses promeses. En aquesta democràcia els partits polítics frontissa poden fer de puta, poden ser la Ramoneta o quedar-se a l'oposició per merèixer; tres opcions igual de bones si en cam-

panya mostren l'honestedat de dir anticipadament, de les tres coses, el que volen ser o, si no, que ens diguin sense embuts que, àvids de seguir remenant les cireres, tant els fot una cosa o l'altra, de palanganers si els cal, per arrambar a un tros de poder.

DES QUE JUGO A
L'SCRABBLE A GENT DEL MASNOU
HE APRENDIT QUE ELS "ÀDHUCS"
NO ES POSEN MAI
EN PLURAL !

CASUM
LES CABÒRIES!

PERFECCIONA EL TEU POLAC !!

TOTS ELS DILLUNS, DE 9 A 11 DEL VESPRE, JUGUEM A L'SCRABBLE
EN CATALÀ AL LOCAL DE GENT DEL MASNOU. HI ESTÀS CONVIDAT!!

EL LOCAL DE GENT DEL MASNOU ESTÀ AL CARRER DR. AGELL, 9 (EL MASNOU).

**Tenim les
fotografies
de la trobada
de nadons
del 2007**

LABORATORI FOTOGRÀFIC
D E F O T O ' S
Centre Fuji Ricard Villarrubia
Art i qualitat fotogràfica

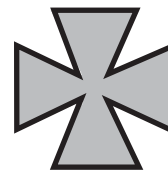
**FEM TOTA MENA DE
REPORTATGES**

Revelatges color 1 h.
Diapositives i rodets
aps 24h.
Revelatge b/n i amp.
lsense límit.
Fotos carnet per video
impressora
sense errors.

OFERTA ENAMORATS!! 14 DE FEBRER SANT VALENTÍ

Si véns amb la teva parella, foto estudi 15x20 gratis

C/. Almeria , 27 · 93 540 42 26 www.fujifilm.es

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Febrer 2008

1	divendres	Ocata
2	dissabte	Riera
3	diumenge	Riera
4	dilluns	Viayna
5	dimarts	Dominguez
6	dimecres	Aymar
7	dijous	Ocata
8	divendres	Riera
9	dissabte	Fàbregas
10	diumenge	Fàbregas
11	dilluns	Dominguez
12	dimarts	Viayna
13	dimecres	Ocata
14	dijous	Riera
15	divendres	Fàbregas
16	dissabte	Viayna
17	diumenge	Viayna
18	dilluns	Aymar
19	dimarts	Ocata
20	dimecres	Riera
21	dijous	Fàbregas
22	divendres	Viayna
23	dissabte	Dominguez
24	diumenge	Dominguez
25	dilluns	Ocata
26	dimarts	Aymar
27	dimecres	Fàbregas
28	dijous	Viayna

29 divendres Dominguez

Març 08

1	dissabte	Aymar
2	diumenge	Aymar
3	dilluns	Riera
4	dimarts	Fàbregas
5	dimecres	Viayna
6	dijous	Dominguez
7	divendres	Aymar
8	dissabte	Ocata
9	diumenge	Ocata
10	dilluns	Fàbregas
11	dimarts	Viayna
12	dimecres	Aymar
13	dijous	Dominguez

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

no crec fantàstic a la meua família col·labora amb

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publiquin amb pseudònim o inicials- cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

MIQUEL FÀBREGA DURAN

Abans de res vull agrair a la meua família el recolzament incondicional per la mort del pare. També a tots els nostres amics per les mostres d'afecte, als testimonis de Jehovà per la cura que han tingut envers la mare mimant-la, recolzant-la i protegint-la, als companys que durant quaranta anys treballaren amb ell als Laboratoris Cusí, als nostres veïns per les paraules de consol, als amics de tota la vida i alguns dels seus companys de dòmino d'Alella amb els quals es reunia cada dia, fins i tot el dia del seu aniversari, que sense ell saber-ho era l'últim. El pare gaudia de bona salut i era feliç d'haver fet 81 anys; qui li havia de dir que arribava a la fi de la seva vida?

Quant que l'enyorarem, especialment els néts, que l'adoraven. I què puc dir de la meua pobre mare?; ara sent un gran buit en el cor per la persona que sempre li va fer costat, sobretot en la pèrdua d'un fill estimat de nou anys. Una fet tràgic que ens va canviar a tots la vida.

El pare i la mare ja feia divuit anys que eren jubilats i la seva vida era molt intensa i plena. Se'ns fa difícil de no veure'l assegut al seu sofà. És trist de veure la gateta que tenien quan sovint ocupa el lloc i va corrents cap a la porta quan sent que algú arriba pensant que és el pare. Si

l'animal pogués parlar ens diria que el troba a faltar molt. Jo l'enyoro moltíssim; ha sigut molt bon pare i sempre m'ha recolzat, m'ha donat consell i m'ha ajudat en totes les decisions importants de la vida i, estigui on estigui, vull dir-li: Gràcies, pare. La seva filla, que l'estima,

Montserrat Fàbrega

P.D.Voldria compartir amb tots vosaltres un poema que li va fer pel seu 80è aniversari la seva companya del dòmino, joc al qual ell era un gran afeccionat. Diu així:

*Un 3 de gener molt fred,
quan l'any 27 corria,
naixia un petit vailet
rebut amb molta alegria*

*Avui n'és l'aniversari,
d'aquell dia tan joïós;
80 anys, extraordinari!,
amb salut i molt xamós.*

*En la teua llarga vida
no t'han faltat els afanyos
i una molt greu ferida
que no s'esborrarà amb els
anys.*

*Has sigut un home noble,
molt lluitador i generós,
fidel a la gent del teu poble,
simpàtic i bondadós.
Pels ésser que has estimat
tot el millor procures,
sempre els ha ajudat
sense esclatxos ni fissures.*

*Voldria en aquest dia
desitjar-te el millor,
que pau, salut i harmonia
se't donin amb abundor.*

*T'he escrit això i vull pensar
que ho rebràs amb melangia
com si fos la melodia
que sempre és bo recordar.*

Ma.Teresa Llinàs

També el marit de la Ma Teresa ha volgut acomiadar-se de l'amic de joc; el seu adéu diu així:

Miquel, gràcies pel que ens has donat, pel do de la teua amistat i simpatia, que ens ha enriquit a tots, però aquesta última partida de dòmino, aquesta tancada teua tan inesperada, ens ha deixat corpresos.

Miquel, te n'has anat, però seguiràs sempre amb nosaltres.

T'estimem, un petó.

Pere Carné

EL DRET A DECIDIR

Amb el col·lapse de les infraestructures i el desconcert que avui viu Catalunya; l'apagada de FECSA, els trens de rodalies, les obres del TGV, l'aeroport del Prat, la retallada de l'Estatut, els papers de Salamanca, la No publicació de les balances fiscals i altres desgràcies amb què ens ha obsequiat el govern de Madrid, m'ha vingut a la memòria la lletra de la cançó que cantava la Trinca en el seu espectacle "Nou de Trinca", estrenat al teatre Tívoli de Barcelona el gener de 1982 en plena transició. El nom de la cançó era "Corazón Loco" i deia així:

*No en puc treure l'entrellat,
corazón loco
jo no sé qui t'ha enredat
menjant-te el coco.
I és que no me'n ser avenir...
com això no et fa patir
ni t'atabala.
És difícil d'explicar
com es poden mantenir*

*dues pàtries i no estar
tocat de l'ala.*

*Això ens passa als de per aquí
i els d'algunes altres zones,
que mantenim dues pàtries
com qui manté dues dones.*

*Una pàtria és la parenta
que m'hi van casar per força
i no em deixa divorciar;
és una dona dolenta,
que m'esbronca i m'estomaca
i que em parla en castellà.*

*L'altra pàtria és la fulana
perquè a mi em dóna la gana
perquè a mi em té el cor robat...;
tot i que algunes vegades
quan anaven tan maldades
l'estimava d'amagat.*

*Te'n faré cinc cèntims més
que, si molt no m'equivoco,
encara no has entès res
corazón loco, corazón loco...*

*Una pàtria em fiscalitza,
m'inspecciona, em fa la guitzia
i em té el jornal controlat
i com una sangonera
m'escorcolla la cartera
fins que em deixa ben pelat.*

*L'altra pàtria ara per ara
no em resulta gaire cara
perquè sap que vaig molt just,
al revés d'aquell mal bitxo,
i si algun dia té un capritxo
se li paga amb molt de gust.*

*Vet aquí el meu embolic
corazón loco,
jo també fa temps que estic
trencant-m'hi el coco.*

*Qui és el burro que et va dir
que a mi això no em fa patir
ni m'atabala?;
jo tampoc no veig gens clar
com es poden mantenir
dues pàtries i no estar
tocat de l'ala
tocat de l'ala
tocat de l'ala.*

M. March

Per la Quaresma bunyols

De les pastisseries del Masnou

Forn de pa i Pastisseria
Bautista
El nostre pa de cada dia

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou

Pastisseria
miquel
Antiga Casa Pagès fundada el 1927

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

PASTISSERIA · CONFITERIA
La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

pastisseria bomboneria

Font

Envii dolços arreu d'Espanya amb el servei INTERPASTEL

Navarra, 100 · Tel. 93 555 34 75 · El Masnou

RASCA I PICA

Per Ramon Serra

Ja hi tornem a ser. Els polítics es posen el nas vermell i com una sínia cíclica i constant, ens aclaparen amb la seva xerrameca infausta, maliciosa i mentidera. I m'és ben igual que parlin els uns o els altres, perquè tots volen desprestigiar i destruir el contrari; no importa que aquests atacs desmesurats no aportin res a la gent que els escolta, el que compta com sempre és la supervivència del partit, o sigui, fer bullir la "seva olla", la que paga els grans tot terrenys, les segones residències sumptuoses i les corresponents hipoteques, perquè ja se sap que tothom s'endeuta més del que pot. Deu ser mal de la bèstia.

Sento polítics d'esquerres que volen abaixar els impostos. On s'és vist aquest disbarat? L'esquerra, que per definició és igualitària i redistribuidora, vol actuar com la dreta, que sí que vol menys implicació estatal i deixar-ho gairebé tot al lliure mercat, desemparant encara més les classes més desfavorides. Però és molt clar que l'esquerra majoritària s'acosta en els plantejaments a la dreta per pescar vots en aquesta mena d'indiferència, de tafur que juga amb dues baralles, que és el centre polític.

Perquè la majoria de polítics d'alt nivell, siguin de dretes o d'esquerres, quan pleguen tenen llocs de treball (simbòlics o no) en grans empreses capitalistes amb uns sous que tomben d'esquena. El poder econòmic tempta aquests popes de la política per alguna cosa, oi? Tots tenen un retir daurat i, a sobre, totes les seves grans cagades (que de tot hi ha a la vinya del Senyor) passen a l'oblit. Llavors sembla que tot ho hagin fet bé, la brutícia no sura, se'n va al fons i allà resta mentre ell és viu; després, potser amb una mica de sort, algú remenarà els llots pudents, però l'afectat ja serà a l'altre barri després de viure una vida de luxe gràcies als vots de tots els qui anem a votar.

El senyor Montilla, el funcionari major, d'esquerres per més referències, porta els fills a l'escola privada i dona així un gran exemple que es pot confiar plenament en l'escola pública, catalana i de qualitat. Bé, les seves raons deu tenir; però no m'agradaria sentir-lo mai més lloant el gran prestigi de la nostra escola pública, més que res, per coherència tant política com personal.

D'exemples com aquest, n'hi ha a patades, he posat el del funcionari major per això, perquè és qui mana, i crec que hauria de ser una persona com a mínim lògica. Demanar més ho deixarem per a un altre dia.

Parlant d'escoles, per què cap dels antics consellers és responsable del que està passant? Ara els qui hi entenen (jo no sé qui són) diuen que tot és un desastre, però, a cap dels responsables d'aquest desori, li passarà res, per què? Perquè és molt fàcil equivocar-se si després no hi ha responsabilitats al darrere. Arriben, s'inventen un pla nou, sobretot ben diferent del seu antecessor i, si surt bé, bé, i, si surt malament, ja em posaran en un altre lloc. Així de senzill.

Independents pactant amb espanyolistes, dretes i

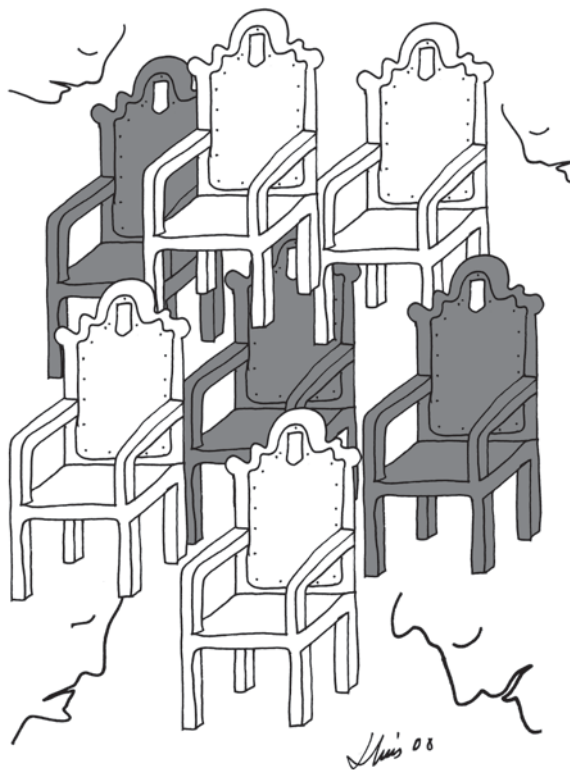
esquerres, que no se sap ben bé què volen dir. El centre, que vol englobar-ho tot. De fet, tots els partits que volen remenar les cireres tiren cap al centre, que és on es troba el banc de peix gros, la gent del ni fred ni calent, no cridem que ens sentiran, no fem soroll, salut i bons aliments, calma i tranquil·litat, de més verdes en maduren i sobretot no correm que prendrem mal.

Amb aquest panorama tan engrescador hi ha gent que opta per anar a votar en blanc, principalment per dues raons bàsiques:

Primera: molta gent va deixar la pell perquè ara puguem exercir el dret d'escollir els nostres representants. Per respecte, sempre aniré a votar. Quedi clar també que no anar-hi és també una opció.

Segona: si tot va com va i algun dia el vot en blanc arriba a tenir un percentatge significatiu, m'agradaria que es deixessin els teòrics escons guanyats buits (si pot ser pintats de blanc) perquè, als polítics asseguts en els seus escons guanyats democràticament, els caigués la cara de vergonya en veure tot aquells seients blancs i fessin honestament una reflexió del perquè de tot plegat.

Necessitem que passi alguna cosa que trenqui aquesta dinàmica actual, que només ens porta a l'enfrontament. Polítics, deixeu d'insultar-vos d'una vegada, mireu el bé general i no el del partit, perquè tot té un límit i la gent comença a estar tipa de les vostres gallejades, que no porten enlloc, del jo la tinc més grossa i del serem decisius. És fàcil (o no) només heu de respectar el que dieu i treballar honestament per la gent que us vota. Res més.

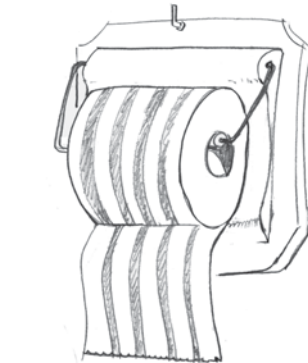
ELECCIONS AL PARLAMENT ESPANYOL 2008

Per *Vocalia d'acció cívica*

El proper 9 de març tornarem a ser cridats a votar per renovar les Corts Espanyoles, i ja ha començat la pre-campanya electoral amb els vídeos i totes les falòrnies que els partits d'ací i d'allà posen en marxa per atreure els seus addictes, votants i passavolants, perquè els concedeixin el vot i poder aconseguir governar l'Estat Espanyol durant quatre anys.

A Espanya no hi tenen cap problema els dos partits hegemònics (PP i PSOE); es reparteixen la torrada i els altres pocs que poden treure algun escó són minoritaris, o sia que en un moment donat els poden fer servir de paper higiènic, com diu un acudit molt antic, del temps del dictador. Però a Catalunya la cosa es diferent; ací hi ha partits nacionalistes o catalanistes, com els agrada últimament d'anomenar-se, i també hi ha una massa que se sent diferent, enganyada i maltractada per la supèrbia "d'aquella gent tan ufana" que viu a les contrades de l'oest del nostre país.

Bàsicament tenim dos partits que sí poden fer que la governabilitat de l'Estat sigui possible o no; però sembla que ja estan sorgint veus que demanen que els vots que es donen als partits no

siguin xecs en blanc, ens serveixin per fer arribar als qui gover-nen l'Estat que no podran fer-los servir per anar en contra dels catalans.

Sembla que avui és molt clar que no volem, els catalans, res de ningú, que tota la seva riquesa se la quedin, que en facin el que vulguin i l'administrin com més bé els plagui. Nosaltres sols volem poder administrar el que és nostre per causa del treball i l'esforç de la nostra gent i, si cal ser solidaris, ja ho serem, com es demostra cada vegada que s'hi ha de ser.

Als nostres dos partits de casa (CiU i ERC), els hem d'exigir que facin front comú per tal de fer enrere aquesta gent tan ufana i tan superba, que, malgrat tot, sempre ens foten; que, si cal, no donin suport a cap de tots dos partits

majoritaris espanyols i, si han de tornar a fer eleccions, que hi tornin.

El poble, quan anem a votar, hem de tenir garanties que el nostre vot no servirà per fer cap de govern ni Zapatero ni Rajoy, ja que tant l'un com l'altre ens han enganyat i ens han atacat tant com han volgut. Amb aquesta gent no es pot anar enlloc; i a més ho continuaran fent, ja que, als catalans, ens veuen com uns mesells que, per empenyats que estiguem, sempre callem i els deixem fer.

L'Honorable Heribert Barrera, no fa gaires dies en uns articles al diari Avui, ho deia ben clar: **Hem d'abandonar el pragmatisme de via estreta** (a Madrid) i promoure **Una nova política basada en l'exigència, la dignitat i el rigor, que sense estridències ni pallas-sades prescindís de vetetismes, garantís transparència i tingués com a prioritat absoluta preservar el futur nacional de Catalunya.**

Si no s'aconsegueix canviar la mentalitat dels nostres polítics (el senyor Barrera parla de l'estómac i el cor), potser caldrà promoure el vot en blanc, ja que no podem donar-lo a la persona en qui confiem, en ser llistes tancades i controlades pels partits.

No és això companys, no és això

Com podeu veure, encara hi ha indrets verges al Masnou. Deu ser una entesa del nostre Ajuntament i Telefònica, no fos cas que en treure l'antic rètol, se n'anés en orris tot l'entrellat de cables. Potser que tots dos s'ho facin mirar.

I què en dieu de l'antic edifici de Correus?

L'Ajuntament hi vol construir noves oficines municipals. No es podia haver rehabilitat l'antic edifici i

condicionar-lo? Ens hi hauríem estalviat tots ple-gats una pila de diners. Tot i això, creiem que seria més ben rebut pel poble la construcció d'un aparcament soterrat i una plaça pública per a poder respirar en aquest Masnou cada cop més atapeït.

Vacances al poble

Per Joan Maresma Duran

Sempre que torno al poble hi ha coses que veig amb altres ulls, que ja no són els ulls de la infantesa, on semblava que tot era llunyà i que tot era gran i que mai res no havia d'arribar: fer-nos adults, acabar els estudis, començar a treballar, compartir l'existència amb algú que fos especial.

El poble, l'he trobat canviat, cada vegada que hi torno l'hi trobo: les distàncies em semblen curtes, la vella casa familiar em sembla més petita, els carrers també, tot està edificat i gairebé no hi ha espais verds, obres a molts llocs, preus de vivenda astronòmics.

Recordo també que vaig anar al poblet de l'àvia Antònia, un poblet del Priorat anomenat Capçanes. Allà vam dinar amb un amic dels estius de quan jo era un infant i no tant. Comentant com anava tot, el Pere va dir que la societat havia canviat, i potser massa, que en dues generacions la humanitat —parlo del nostre país— havia passat de creure en Déu —potser només era un costum o tal vegada una tradició—, de guardar per al futur, de tenir uns valors, de no gastar més del que es guanya, a viure completament al dia, a demanar préstecs per fer l'imprescindible viatge anual —i haver de pagar-lo en quotes i amb interessos—, a comprar l'últim model de mòbil o una casa per sobre de les possibilitats i deixar deutes als hereus si n'hi ha, a aprofitar el moment i, si això *peta*, algú —em fa l'efecte que el govern no, ni l'estatal ni l'autonòmic— ho arreglarà. No van ser aquestes les seves paraules, però sí la idea general. És extraordinari aquest canvi cap a pitjor: ningú no té la culpa de res, ni assumeix responsabilitats, ni fa números del que pot comprar o no, del que pot adquirir sense gaires maldecaps i sense arribar a final de mes amb l'aigua al coll o més amunt.

He llegit aquests dies a la premsa que cada vegada són més freqüents els casos de fills que apallissen els seus

pares o d'alumnes que fan el mateix amb els seus professors. Penso que els pares i els professors són a favor de fills i alumnes, que els cuiden i els protegeixen, els mantenen i els ajuden i arribo a la conclusió que potser l'excés de manyagues, miraments i consentiments envers els nens i no tan nens està creant una colla de feixistes, almenys de feixistes d'esperit... Època de tirania i de pusil·lanimitat.

M'he alegrat molt de veure els pares, que s'han fet vells i imagino que no s'enfadaran en llegir això. El pare va fer 84 anys pel gener i la mare en farà 75 pel maig. Demano disculpes per parlar dels pares, ja que ho trobo poc elegant. No és fàcil arribar a aquesta edat, ni tan sols en aquests temps. Tots dos tenen bona memòria, el cap clar, records de fa molt de temps, de la seva infantesa, dels anys de la guerra civil i de la dura postguerra, de les monges, de la casa de l'àvia de la meua mare, de l'afusellament del senyor del càmping del poble davant de la seva dona i dels seus fills. Records també de quan les meves germanes i jo érem petits; i jo no els tinc potser perquè en aquell moment no tenien importància per a mi o no

era conscient del que passava. I sí, espero tornar-los a veure, anar a dinar amb ells, sortir, aprendre una miqueta. Espero també veure els oncles —que van comentar que algun any, quan jo tornés, ja no hi quedaria ningú— i la tia. La *joventut* com els anomena la filla de la meua cosina, la Chantal, que també s'ha fet gran i ja es pot parlar amb ella com a persona adulta que comença a ser, com el meu nebot, l'Arnau. Vol dir això que jo també m'he fet més madur, si més no biològicament.

També estic content d'haver vist els amics del poble —i em sap molt de greu no haver vist a tothom a qui volia veure— tot i que ho he trobat tot massa breu, tant amb els pares, els oncles, les germanes, com amb els amics. Mai no hi ha temps de posar-se al dia amb les persones que estimes i que apreciem i amb les que no hi ha costum de veure's, tot i que sempre queda a l'aire el somriure tímid de l'antic afecte, de la intimitat dels primers anys de vida en alguns casos, dels rostres de la infantesa o de l'adolescència que prevalen sempre sobre els rostres d'adults que els substitueixen.

Històries de la vila

Per Joan Muray

EI SOMETENT del Masnou (1)

El Sagrimental o Sometent fou una organització paramilitar catalana, que té els seus orígens més remots a la segona meitat del segle XI, concretament a l'any 1068, a partir d'un usatge, el *Princep namque*.

Fou institucionalitzada per les Corts de Catalunya en temps de Jaume I, l'any 1257, i es fonamentava en la germandat entre diversos pobles per garantir la pròpia seguretat, que es feia per mitjà d'un jurament, d'aquest jurament prové el primer nom que va tenir l'organització, el Sagrimental.

Fou a partir dels segles XVI-XVII quan adoptà el nom de Sometent, amb què ha arribat als nostres dies. Mot que prové de "so metent", o metent so, per la forma de convocar els seus membres, a repic de campanes o a toc de trompeta. Aquell jurament sagrimental abans esmentat va formar, cap al segle XIX, un romanç que diu així:

Via fora i vagin fora,

causadors d'infinít mal!

Via fos sagrimental!

Nova gent ara ens ha eixida

que, amb l'excusa de carlins

els diners o bé la vida

ens demanen pels camins.

Escombrem-los de seguida,

sinó, ens posen el dogal.

Via fos sagrimental!

Com si no fos prou la guerra,

ara ens porten nous perills

aquests lladres de la terra

i del pa dels nostres fills.

En són plens el pla i la serra,

els barrancs i el camí ral.

Via fos sagrimental!

Vagin fora i sens ajuda

tant de lladre i mala gent,

que empendràn la correguda

en sentir el Sometent.

Correm tots a la batuda,

amb garrot, forca o destrà!

Via fora i vagin fora,

causadors d'infinít mal!

Via fos sagrimental!

Després d'aquestes pinzellades a tall d'introducció i abans d'explicar com fou el **SOMATENT DEL MASNOU**, fem un xic més d'explicació de cadascun dels termes amb què fou conegut. **SAGRIMENTAL**. Els membres del Sagrimental, en cas de problemes de qualsevol índole, eren convocats de diferents formes segons l'indret. L'una era per mitjà de fogueres, enceses als cims, al so de corn, de trompeta o de campana, d'aquí el nom que posteriorment va tenir, el "so metent".

El primer que va jurar el 1257 fou al pla del Llobregat. El 1314 el comte-rei Jaume II va crear el del Vallès, que s'uniria a l'anterior i es denominà de Barcelona i del Vallès.

El 1395 sorgiren els de Moià i del

Maresme, i s'amplià amb aquests dos nous als anteriors.

SOMETENT. En realitat el Sometent era el Sagrimental, tot i que rebé aquest nom a partir dels segles XVI-XVII, segles als quals va adquirir el paper que tindria ja sempre, el d'un cos policial, per mitjà de la Constitució del 1561, que va regir fins a mitjan segle XVII, època en què, bàsicament, el sometent es va dedicar a la persecució de bandolers (1), hugonots (2) i pirates (3).

El 1714, arran de la desfeta dels territoris de la corona catalano-aragonesa enfront de Felip V de Borbó, aquest va suprimir-lo per mitjà del Decret de Nova Planta. Fins aleshores, el cap del cos havia estat el general Josep Moragues, fet executar per ordre d'aquest rei, i el seu cap penjat durant dotze anys dins una gàbia al Portal de Mar de Barcelona.

Fou restablert el 1794 arran de la dita Guerra Gran i a causa a la mala situació de l'exèrcit. També va fer el seu paper dins la Guerra del Francès (1808-1814). Durant les tres guerres carlines del segle XIX, va tenir de nou un paper important. Tot i que el 1873

Portada del llistat del Sometent del Masnou, de 1913.

El Sometent del Masnou, desfilant amb motiu de la processó del Corpus del 1914. Ja porten la bandera que seria beneïda l'any següent.

la I República Espanyola el va dissoldre de nou.

A les "Bases per a la Constitució Regional Catalana. Manresa, març del 1892", les anomenades popularment les "Bases de Manresa", el representant del Masnou, el polític Antoni Sunyol i Pla (el Masnou 1859-Barcelona 1918) va defensar l'existència del Sometent amb les paraules següents:

– *Venerada institució que hagi sigut en tots temps salvaguarda de l'ordre i de la propietat, mural inespugnable contra l'invasor, fre poderós contra el despotisme.*

Al segle xx va seguir actuant al costat de les autoritats, com en la Setmana Tràgica del 1909, quan fou ell qui va detenir l'alellenc Francesc Ferrer i Guàrdia, fundador de l'Escola

Moderna. La dictadura del general Primo de Rivera va intentar estendre'l per tot l'estat sense èxit. La Segona República va tornar a dissoldre'l el 1931. Durant la dictadura del general Franco, aquest va restaurar-lo el 1945 amb el nom de *Somatén Armado* i fou el seu principal motiu el de combatre el Maquis (4). El Sometent, per la predisposició que hi tingueren tots dos dictadors, va quedar tocat i desprestigi. Fou dissolt pel Senat espanyol el 1978 (5).

El lema del Sometent era PAU, PAU i SEMPRE PAU.

Al Masnou, l'època de més esplendor fou la de la dècada dels anys deu del passat segle xx, si ens cenyim a la quantitat de documentació trobada, tot i que, a les dècades següents i fins a començaments dels anys setanta del

mateix segle, se'n va seguir parlant, tot i que minvava la seva importància.

Del 1913 en tenim la primera Llista General, que dóna el nom de tots els membres que aleshores hi havia a la nostra vila. Entre càrrecs i els diversos grups, n'hi havia setanta-nou (79), els quals estaven distribuïts en dos Districtes, i aquests en dos grups cadascun, que detallarem a continuació.

1r. Districte

Primer Grup (Ponent): Josep Ventura i Estapé (Caporal de Poble), Josep Arisa i Guàrdia (Sotscaporal de Poble), i els membres següents: Josep Arisa i Rovira, Pere Boter i Garí, Miquel Colomé i Puig, Ramon Montellà i Viladrich, Miquel Vidal i Bruy, Teodor Estapé i Millet i Antoni Duran i Pujadas.

Segon Grup (Centre): Joan Renter i Vidal (Caporal de Poble), Francesc Renter i Vidal (Sotscaporal de Poble), i els membres: Cèsar Olivé i Gumà, Josep García i Cunill, Joan Duran i Miserachs, Pere Cid i Sarret, Francesc Sanahuja i Dasca, Francesc Olivé i Gumà, Pere Castellsagué i Massip, Llorenç Curell i Sampera, Paulí Tarradas i Capdevila, Miquel Pagès i Roquet, Josep Roura i Tolrà, Anton Sanjuan i Pou, Pere Sust i Estapé, Llätzer Pla i Cornet, Amado Ventura i Estapé, Joan Arimon i Millet, Emili Olivé i Gumà, Pere Vidal i Rosés, Pere Roca i Coll, Salvador Marfà i Martí, Anton Estrada i Picañol, Bonaventura Casals i Puig, Ramon Galera i Planas, Santiago Rosés i

Anvers i revers de la Bandera del Sometent del Masnou.

Mitjans, Anton Güell i Llevat, Jaume Gibernau i Duran, Francesc Lluch i Genaro Millet i Cunill.

2n. Districte

Tercer Grup (Centre): Anton Antich i Portella (Caporal de Districte), Salvador Estapé i Millet (Sotscaporal de Districte), Jaume Coll i Ubiñana (Caporal de Poble), Jaume Maristany i Pons (Sotscaporal de Poble), Isidre Maristany i Rosés (Sotscaporal de Poble), i els membres: Pere Mr. Font i Homs, Pere Font i Rusiñol, Benet Roig i Bernet, Josep Ramentol i Dòria, Francesc A. Rosés i Valentí, Josep Matalí i Rosell, Josep Cid i Serret, Josep Parés i Ferrer, Josep Curell i Mirambell, Josep Galbany i Alsina, Josep Jover i Girbau, Pere Mr. Valls i Fluvià, Josep Obiol i Verdera, Joan Pagès i Oliver, Joan Sanjuan i Olivé, Joan Civil i Costa, Silvestre Sust i Bertran, Josep Mateu i Ferrer, Jaume Isern i Millet, Pere Maristany i Pons, Anton Suñol i Pla, Felip Millet i Cunill, Mateu Pons i Casals, Joan Marquet i Menéndez, Grau Maristany i Pons, Mateu Oliver i Ros, Josep Maristany i Fàbregas, Josep Martí i Maristany, Joan Curell i Orta, Marià Bierge i Miralbés, Pau Civil i Trullàs, Pere Vidal i Sust, Gumersindo Roca i Corchs, Francesc A. Rovira i Artigas i Josep del Valle Arana.

Quart Grup (Llevant): Pere Colomé i Casals (Caporal de Poble), Manuel Colomé i Casals (Sotscaporal de Poble), i els membres: Pere Tarrés i Botey, Roc Grané i Vidal, Josep Soler i Cebrià, Josep Flaquer i Riera, Martí Colomé i Sabatés, Joan Colomé i Creus, Jaume Mayolas i Bassi, Cristòfol Galofré i Figueras i Pere Puig i Rodón.

Aquests 79 sometents tenien els seus senyals d'alarma, fets segons els acords amb les autoritats, que consistien en els següents tocs de xiulet, segons el Districte:

Tocs de xiulet: Districte 1r. un *trino* prolongat, i el Districte 2n. dos *trinos* prolongats.

En cas d'alarma desconeguda: els del 1r. un *trino* i un toc sec, i el 2n. dos *trinos* i un toc sec.

En cas d'incendi: el 1r. un *trino* i tres tocs secs, i el 2n. dos *trinos* i tres tocs

En Pere Colomé i Casals, Caporal de Poble. secs.

En cas de baralles o lladres: el 1r. un *trino* i cinc o sis tocs secs, i el 2n. dos *trinos* i cinc o sis tocs secs.

Quan els tocs eren per mitjà de campanes, els *trinos* eren substituïts per repicons i els tocs per batallades.

També tenien uns indrets de trobada, que havien d'ocupar en cas d'haver-hi lladres a la vila. Ja que molts d'aquests llocs seran per a molts, difícils de localitzar, ho podreu fer seguint els números corresponents a notes. Els llocs eren, segons el Districte corresponent, els següents:

Districte primer

Can Targa, Estret d'en Portell (6), Riera d'Alella, Torrent Umbert, Plaça de cal Capità (7), Camí del Cementiri (8) i carrer de Buenos Aires, Seixanta escales (9), Plaça de l'Església, Plaça del Mercat (10), Torrent Xic (11) i Plaça del Casinet (12), Torrent Vallmora (13) i carrer de Puerto Rico (14) i Torrent de Riquers (15) i Camí fondo (16).

Districte segon

Carretera de Teià, Can Casas (17), A dalt de la carretera de cal Fideu (18), Placeta de la carretera de cal Fideu (19), Plaça d'Ocata, Placeta de can Galvany (20), Dalt carretera Maño (21), Dalt torrent d'Ase (22), Camp de tir (23) i Casa Sr. Jordi (24).

Després d'aquest llistat de sometents i del codi pel qual es regien, corresponent al 1913, n'hi ha un altre d'igual, o molt semblant de l'any següent, el

1914; i del 1915 és el programa d'actes corresponents a la benedicció de la seva bandera (els quals detallarem a continuació).

La festa de 1913 fou molt concorreguda, tot i que feren l'envelat d'aquell any a la plaça de la Llibertat.

Els actes començaren amb una missa celebrada al pati del Casino per Mn. Arquer, ecònom de la parròquia. Després els caps del Sometent s'adreçaren als assistents.

Hi va haver balls de tarda, per la Banda del Regiment de Bergara. Concurs de tir amb premis, etc. (25).

(Continuarà)

NOTES

1- Aquells segles (xvi-xvii) foren temps de molts bandolers.

2- Els hugonots eren, podríem dir-ne, una mena de dissidents cristians dins el catolicisme.

3- I els pirates eren sobretot berberiscs, que assolaven les costes catalanes. Al Maresme, s'hi alçaren moltes torres de defensa per protegir-se'n. D'aquí que, de la nostra comarca, aleshores se'n deia la "costa torrejada".

4- Rebieu aquest nom de "maquis" els guerrillers antifranquistes, que després de la guerra 1936-39 lluitaren contra la dictadura. El seu període més important fou del 1945 al 1947. El 1960, un sometent franquista va matar a trets el cèlebre maquis Quico Sabaté a Sant Celoni.

5- Tot i que desaparegut a Catalunya, encara es conserva dins el Principat d'Andorra, on l'àmbit és el parroquial; tots els homes del Sometent porten barretina vermella, tret del cap, que la porta musca.

6- Estret que hi ha a l'actual carretera d'Alella, pujant, abans del carrer Navarra.

7- Plaça que hi havia al xamfrà del Torrent Umbert amb el Camí Ral (tros del c/ J. Verdaguer).

8- És l'actual avinguda de Joan XXIII, a partir del c/ de Buenos Aires.

9- Són les seixanta escales que hi ha a l'av. Joan XXIII, entre els carrers de Sant Pere i de Lluís Millet.

10- És refereix al Mercat vell, on ara hi ha obres.

11- És l'actual c/ de Bonaventura Ba-ssegoda.

12- És l'actual plaça de Jaume Bertran o la de la Llibertat.

13- És l'actual c/ de Roger de Flor.

14- Aquest carrer, tot i que encara existeix, aleshores estava en un altre indret. No sabem on.

15- Aquest torrent ara té dos noms, a la part més baixa és c/ Tomàs Vives, i a la part alta,

c/ Pintor Domenech Farré.

16- Aquest camí sortia del torrent de Riquers.

17- Can Casas, després fou el Mas Nou, i ara és un bloc de pisos, on hi ha el pas del moll.

18- Correspon al c/ dels Capitans Comellas.

19- Era una placeta que hi havia al carrer anterior.

20- Devia estar davant o al costat de la fusteria de can Galvany, ara el xamfrà de mar del c/ Pere Grau amb el de Capitans Comellas.

21- Aquest no sabem on era.

22- El torrent d'Asa és l'actual c/ de la Mare de Déu de Núria.

23- El Camp de Tir es deuria referir a la bòbila d'en Roc.

24- Aquesta casa és la que hi ha al xamfrà del Camí Ral amb l'avinguda de Joan Maragall.

25- Per a més informació al respecte, vegeu butlletí de Gent del Masnou, de juny del 2006.

FONS CONSULTATS

- Pau Roig i Colomé
- Josep Botey i Mir
- Josep García i Sensat
- Lluís Morera i Pasqual, historiador
- Butlletins de Gent del Masnou: 66 (la filla d'en

Ceset), 92 (Dídac Ortiz)

- Wikipedia.org (Internet)

- Boletín Informativo Municipal (B.I.M.), de maig 1960.

- "505 fets bàsics de Catalunya", de Josep M. Cadena. Edicions La Campana. Barcelona 1989.

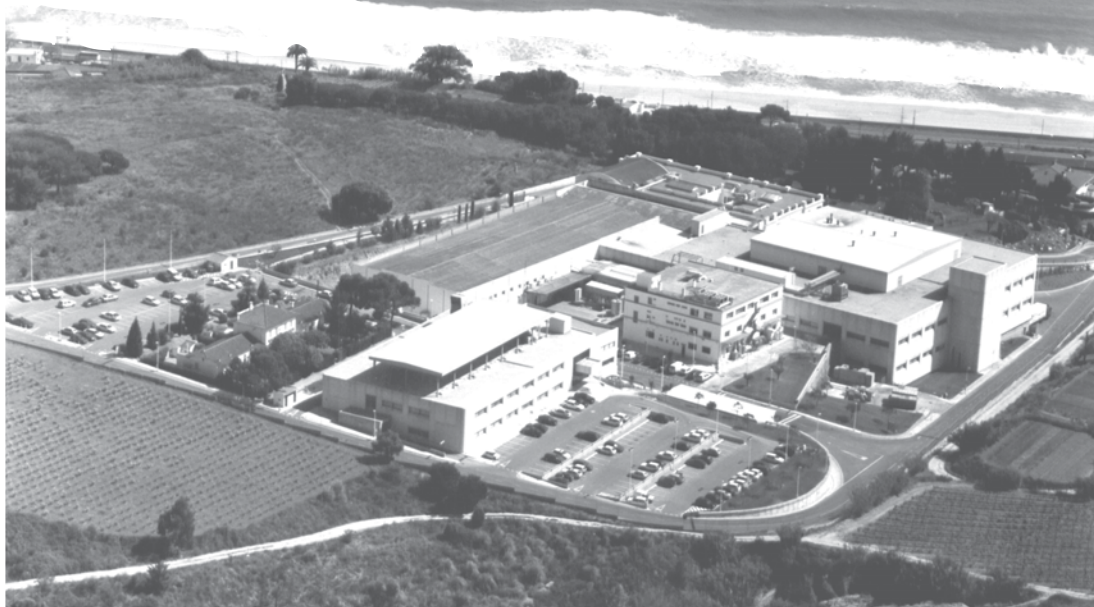
- "El Sometent a la Catalunya Medieval", de Flocel Sabaté. Rafael Dalmau, Editor. Barcelona 2007.

- "Guía-Anuario Ilustrado del Somatén", de Isidoro García Castaño, oficial 2º del Cuerpo de Oficinas Militares, Secretario Auxiliar de la Comandancia General de Somatenes de la 4ª Región (Cataluña). Barcelona 1928.

- Arxiu Vicenç A. Ballester i Camps. El Masnou

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

SUBMINISTRAMENTS PER A LA CONSTRUCCIÓ

**Distribuïdora en gres i ceràmica:
Saloni, Aparici, Gres Catalán, Gres
Breda, Porcelanatto, etc.
SANITARIS - AIXETES**

Magatzem al Masnou
Joan XXIII, Camí d'Alella
(sobre l'autopista)
Tel. **93 555 81 56**

Magatzem i oficines Alella
Riera Principal, 48-50
Tel. **93 555 97 53**
Fax. **93 555 95 96 · Alella**

Exposició
Escultor Llimona, 9
Tel. **93 540 37 69**
Alella

Mercat Municipal

FRUITES I VERDURES

MARIA ROSA

Comandes a domicili
Collita pròpia

93 540 03 52

mercaservei

Frutes i Verdures

SERVEI A DOMICILI

Fontanills, 59 Tel 93 555 32 32 El Masnou

Mercat Municipal 93 540 12 39

ANNA
Rosa Mari

ET CONVIDEM A VISITAR-NOS A: www.carnisseriaanna.com

Mercat Municipal

EL MASNOU

93 540 41 96 · 93 540 16 80

CAN RAC

ELABORACIÓ PRÒPIA

TENIM BACALLÀ

PER CUINAR I CUINAT

Mestres Vilà, 101 · 93 555 16 64 Fax 93 540 29 71

www.canrac.com

Vella de set peus o Vella Quaresma

Figura de cartó retallat de
(Col·lecció de Joan Amades)

Figura col·leccionable 13è any

És una gentilesa dels
comerciants
que s'anuncien
en aquesta
doble pàgina.

MULERO

LLEGUMS CUITS
FRUITES SEQUES
APERITUS
PLATS CUINATS

Elaboració pròpia

Mercat Municipa
93 540 39 38

CARNISSERIA

Can Ventura

Romà Fabra, 18 · 93 555 73 95

El Masnou

VEDELLA · XAI · PORC · POLLASTRE · ENNGOLITS

Ple de pasta

Especialitat en pasta fresca

tenim pasta sense gluten

Tastau les nostres delícies d'elaboració pròpia!

Parada n.24 Tel 93 540 55 16

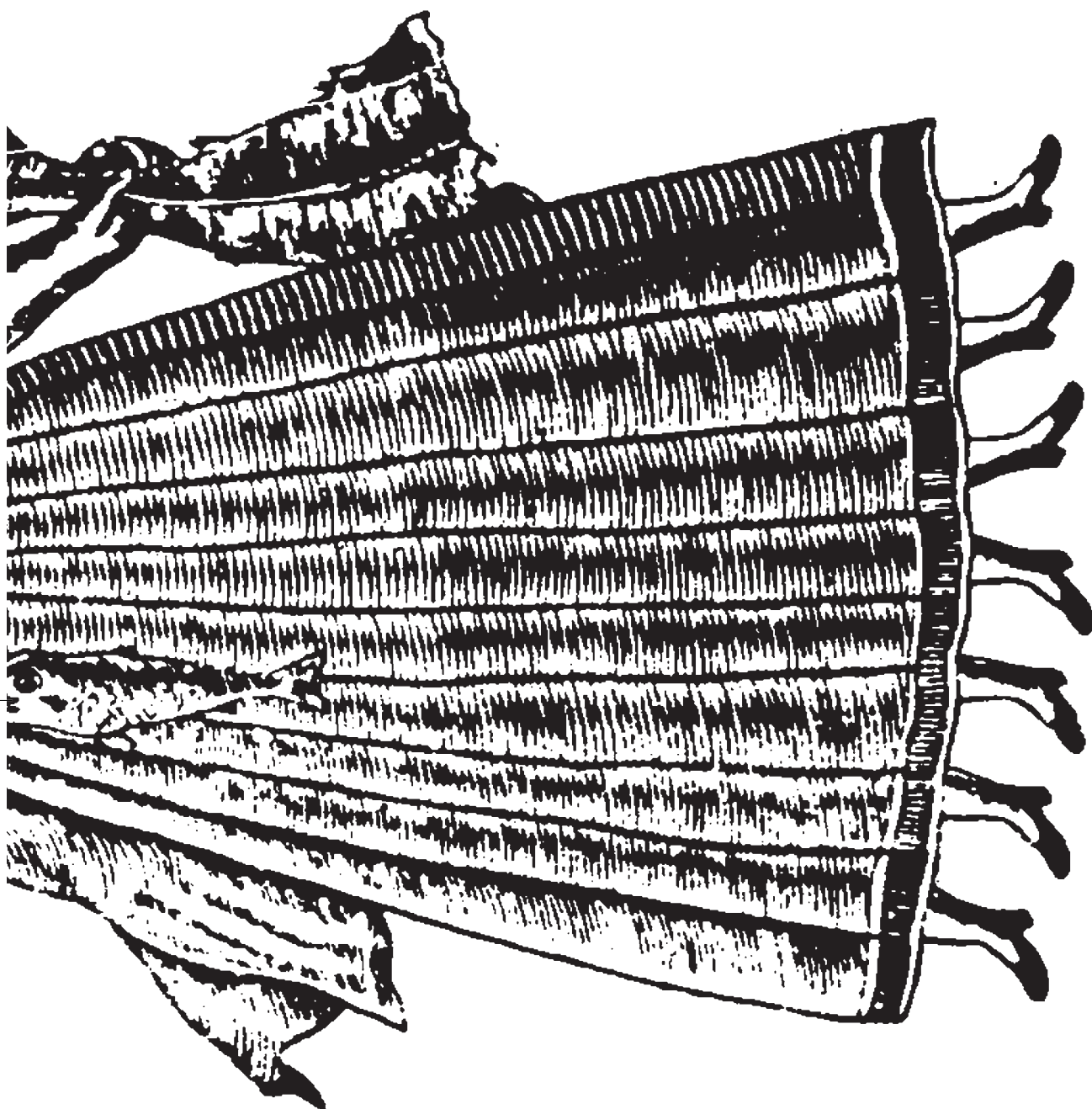
MERCAT MUNICIPAL DEL MASNOU

www.pledepasta.com

Retalleu, si voleu, la figura enganxeu-la en una cartolina i pengeu-la. Darrere de cada peu poseu-hi un reclam i feu que cada setmana de la Quaresma els més petits de la casa li tallin la pota i trobin la sorpresa.

Per Esteve Pujol i Pons

Amics i coneguts continuen fent-me arribar inscripcions de rellotges de sol. Haig de fer constar aquí una aportació valuosíssima, la del senyor Alfred Urbiola Jané. Amb una paciència i una competència exemplars ha anat recollint fotografies de quatre-cents catorze rellotges de sol d'arreu dels Països Catalans, dels quals ha registrat el material en què estan fets, la data, la descripció detallada, el tipus, l'adreça, la població, la comarca i el lema, si n'hi ha. N'ha confeccionat un quadern amb una interessantíssima introducció sobre la gnomònica o art dels rellotges de sol i un índex final per poblacions.

Amb el seu permís exprés, recullo en aquest article i en els que seguiran les inscripcions que ell hi recull i transcriu, així com el lloc on es troben. Veureu que algunes d'elles ja han aparegut en altres articles meus; tanmateix, les repetirem a fi de no perdre ni un gram de la riquesa que aquest treball ens aporta. Quan calgui, hi afegiré la traducció en cursiva. L'ordre és l'alfabètic de municipis, si bé hi trobareu agrupats els qui tenen el mateix lema.

Tu es Petrus (*Tu ets Pere*)

- Rectoria de la Parròquia de St Pere Abrera (Baix Llobregat)

Jo sense sol i tu sense fe no valem res

- Aiguafreda de Dalt, Aiguafreda (Vallès Oriental)
- Rest. Can Roig, Torrelles de Llobregat (Baix Llobregat)

Tempus fugit (*El temps fuig*)

- Carretera Nova 11- Alaior (Menorca)
- Avinguda d'Alella 9 - Alella (Maresme)
- Cal Verdú Bonavista, 1-Alella (Maresme)
- Avinguda Hospital, 56-Olesa de Bo-

Els Rellotges de sol parlen (VIII)

nesvalls (Garraf)

- Casa de Miquel Saumell, Montseny 11-13, Sant Pere de Riudebitlles (Alt Penedès)
- Mas Olivé, ctra. Sant Sadurní, Subirats (Alt Penedès)
- Masia a la ctra. Sitges, Vilanova i la Geltrú (Garraf)

Per els camins del cel

el Sol va fent via, mira quina hora és i aprofita el dia

- Can Magarola, Coma Clara, Alella

Què mires, mussoll!

Sóc un rellotge de sol

- Baixada Roda 3, l'Ametlla del Vallès (Vallès Oriental)

Jo sense Sol i tu sense Fe, cap dels dos no valem res

- Casa Llevat - Almoher (Baix Camp)
- Mossèn Vives, 32-Bcn (Barcelonès)

El Sol, si veieu

La meua busca tocar

I amb atenció mireu

Allà on l'ombra jeu,

Sabreu l'Hora Solar.

- Urbanització Port de l'Estany, l'Ametlla de Mar (Baix Ebre)

Pau en aquesta llar

- Major 38, l'Ametlla del Vallès (Vallès Or.)

Recorda't de viure

- Major 40, l'Ametlla del Vallès (Vallès Oriental)

Canon de midi ne tonne qu'une fois, mais tonne en l'honneur du Roi
(*Canó de migdia no retruny més que una vegada, però retruny en honor del Rei*)

- Casa del Sr.Garolera - Arbúcies (Selva)

Jo sense Sol i tu sense Fe no som res

- Guryoles, Padró 6 - Avinyonet del Penedès (Alt Penedès)
- La Casota, barri Alsina 33 - Begues (Baix Llobregat)
- El Jovell - Gurb (Osona)
- Rectoria de Sant Jaume dels Domenys
- Sant Jaume dels Domenys (Baix Penedès)

D'hora a hora faig camí a l'eternitat

- Rectoria de la Parròquia de Santa Maria, Dalt 47, Badalona (Barcelonès)

Ando sin parar mandando a la eternidad la más remota posteridad

- Museu Etnològic de Barcelona, Barcelona (Barcelonès)

Jo sense sol i tu sense fe els dos no som res

- Rest "Casa Nostra", Parlament 1 - Barcelona (Barcelonès)
- Major 28 - Sant Jaume de Llierca (Garrotxa)

Mentre el Sol em tocarà sabràs l' hora que serà

- "Can Blanchart", Horta 46, Bcn (Barcelonès)

- Josep Jardí/Sant Llorenç, Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Oc)

Només compto les hores serenes

- Rest. Can Gras, Cal Gras 4, Cabriels (Maresme)

Coelestium index (*Indicador de les coses celestes*)

- Escola Casas, Sant Joan de Malta 44, Barcelona (Barcelonès)

Omnia tempus habent

(*Totes les coses tenen el seu temps*)

- Poble Espanyol, Bcn (Barcelonès)

És hora de ser feliç

- Rest. "El Cellar de can Barri", ctra. la Garriga - Bigues (Vallès Oriental)

- Can Mills, Lluís Llibre 12, Cardedeu (Vallès Oriental)

- Pau Sunyol 9, Gelida (Alt Penedès)

Hora del sol del carrer Petritxol

- Petritxol - Barcelona (Barcelonès)

Jo sense sol, tu sense Fe no valem res

- Església de Cadaqués (Alt Empordà)

- Ca n'Iglesias, Església 1, La Palma de Cervelló (Baix Llobregat)

El passat dia 18 de desembre de 2007, a la Casa Benèfica del Masnou, va tenir lloc l'acte inaugural d'una obra artística donada generosament per la Sra. M. Teresa Cusí.

Es tracta d'una obra de grans dimensions, situada al menjador de l'entitat, que reproduïx el quadre *La santa cena*, tal i com el va crear el polifacètic geni del Renaixement, Leonardo Da Vinci, i que ha estat realitzada per Martí Igual, combinant diferents materials (aram, bronze...) i amb les tècniques habituals utilitzades per l'artista masnoví.

L'acte va ser presidit per Joaquim Coll, president de l'entitat, i va comptar amb la presència del vicari episcopal, mossèn Segismon Garcia, que va beneir l'obra artística, entre d'altres assistents a l'esdeveniment.

L'entitat agraeix profundament el gest altruista i la generositat de la nostra conciudadana i benefactora, M. Teresa Cusí, que demostra així la seva estimació i afecte per aquesta vila i la seva gent, com també el seu tarannà filantròpic.

Joaquim Coll President de la Casa Benèfica del Masnou

Agraïm a Ricard Villarrubia (DE FOTO'S, el Masnou) la seva professionalitat i l'interès demostrat

**XXXV Curs de Balls de Saló
Febrer-Abril 2008**

de l'1 de febrer al 26 d'abril

Cada divendres de 20.30 a 22.30
**Rock, tango, cha-cha-cha, vals, fox,
pas doble, mambo, etc...**

Places limitades. Preu parella: 75

Inscripcions i informació: a

Gent del Masnou Dr. Agell, 9
de 6 a 9 del vespre.

Tel 93 540 39 29

Organitza: Vocalia Recreativa

Cròniques Presentació del "Projecte Heptàgon"

Per Joan Casals

El dissabte 26 de gener, a 2/4 de 8 del vespre, es va celebrar a la nostra seu social l'anunciada presentació del PROJECTE HEPTÀGON *Comunitat Internacional de Llengua Catalana*, a càrrec del seu coordinador, Sr. Joan Maluquer.

En l'editorial del Butlletí del mes de maig del 2006 ja vam parlar de l'existència d'aquest nova institució cultural i de l'adhesió testimonial de la nostra associació als seus propòsits de difusió i promoció de la llengua i la cultura catalanes.

Ara, però, vam tenir ocasió de conèixer de primera mà i amb tota mena de detalls, per part de l'esmentat Sr. Joan Maluquer, els objectius fundacionals i les principals eines de què disposa el Projecte Heptàgon, societat sense afany de lucre creada amb la col·laboració de la *Universitat Catalana d'Estiu* i l'*Associació Conèixer Catalunya*, que, a partir d'un portal d'internet, posa a disposició de totes les entitats i associacions de l'àmbit de parla catalana (Andorra, l'Alguer, Catalunya, Catalunya Nord, Franja de Ponent, Illes Balears i País Valencià) i també de tots els particulars que s'hi vulguin adherir gratuïtament, tot un ventall d'ofertes **en xarxa** que inicialment abasten els àmbits del món dels llibres, la música, el cinema i les conferències de diversos temes, sempre en català. Així, el senyor Joan Maluquer ens explicà que:

Llibres en Xarxa informa de diferents edicions de llibres de notable interès i curosament seleccionats que, per haver estat editats fora dels circuits de les grans editores, no arriben a l'abast del públic en general. Aquests llibres es poden adquirir o demanar al llibreter habitual o bé directament a través del web, que, a través d'un sistema ràpid i

eficaç, trameta el llibre a domicili en un màxim de 72 hores.

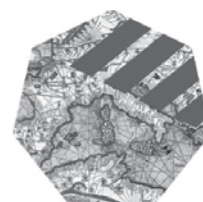
Cinema en Xarxa ofereix a entitats, ajuntaments i particulars adherits tot un ventall de pel·lícules en 35 mm i en DVD en català, fins i tot aquelles que no han estat estrenades en la nostra llengua, amb l'objectiu que se'n puguin fer projeccions i cicles diversos.

Conferències en Xarxa posa a l'abast de les entitats una àmplia nòmina d'especialistes i pensadors de reconeguda solvència per a la realització de conferències de temàtiques diverses, intentant potenciar tots aquells qui, a causa de la seva joventut o per unes idees clares sobre el conjunt dels set territoris de parla catalana, han estat bandejats o ignorats pels mitjans de difusió i les programacions culturals.

Música en Xarxa, encara als seus inicis, a semblança del que s'ha comentat a l'apartat de llibres, pretén posar a l'abast tot un seguit d'enregistraments de qualitat de totes les set àrees de parla catalana que per la seva naturalesa resten fora de les vies habituals de les grans productores i que, per tant, tenen unes enormes dificultats de promoció.

El Sr. Maluquer finalitzà la seva intervenció posant-se a disposició de tots els presents a l'acte i aclarint que tothom que hi estigui interessat pot formalitzar la seva adhesió al Projecte Heptàgon des del mateix portal d'internet o bé utilitzant uns tríptics, els quals deixà a disposició dels interessats al local social de Gent del Masnou.

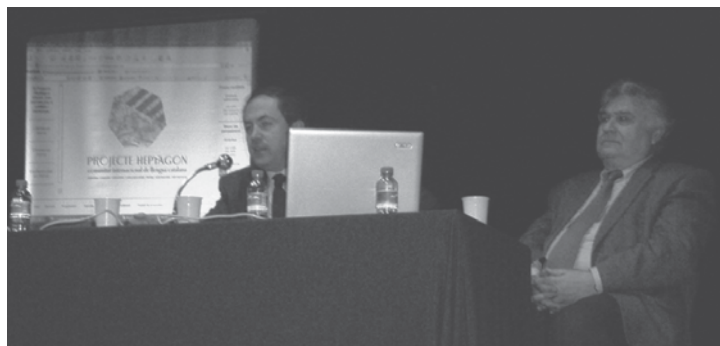
La més que interessant i a claridora presentació finalitzà amb una breu conferència a càrrec del periodista Sr. Pere Baltà sobre *La importància de l'associacionisme en la recuperació cultural a*

PROJECTE HEPTÀGON

Catalunya, que posà de relleu, amb el seu parlar planer i convincent, el paper transcendental que ha tingut en èpoques de dictadura i té actualment tota la gamma d'associacions, entitats, ateneus, gremis, col·legis, agrupacions, etc. en el manteniment i recuperació de la cultura catalana. A tall d'exemples il·lustrà que, just acabada la guerra civil (1936-1939), les reposicions de la *Passió d'Olesa* o les múltiples representacions d'*Els Pastorets* d'arreu de Catalunya es tornaren a fer en català, malgrat la clara repressió del franquisme imperant; també el paper cultural important de la burgesia catalana quan, en la creació de les colònies industrials, tingueren en compte la dotació de la seva escola, ateneu i església per als seus productors; ressaltà també la importància del moviment coral endegat per Claver amb la clara intenció de posar la cultura, a través de la música, a l'abast dels treballadors; o el paper rellevant de les organitzacions revifades a redós de l'església catalana de la postguerra, com l'escoltisme i altres moviments, etc., etc.

Amb aquesta segona intervenció acabà un interessant acte que posà de relleu la importància de les iniciatives de la societat civil en la pervivència de la llengua i la cultura del nostre país.

Cròniques

exposició “EL Caganer del pessebre”

Per Joan Muray
Vocal de Cultura

Entre els darrers dies del 2007 i els primers del 2008, pels dies del Solstici d'Hivern o Nadal, hem tingut aquesta simpàtica i interessant exposició dedicada al “caganer del pessebre”, la figura més popular del pessebre català.

Ha estat possible mercès a diverses persones, que han aportat diferents variants del mateix tema. Anem a pams i vegem a qui es deu l'exposició:

– Miquel Garolera, Joan M. Pou i Vicenç Segarra, tres col·leccionistes de l'associació “Amics del Caganer”, que ens han aportat 251 figures, variades i curioses.

– El ninotaire “Calet”, el nostre president Joan Casals, que aportà 8 dibuixos/acudit, i un de fet expressament per a l'exposició, el titulat “el caganer del pas zebra”, tots ells bonics i punyents alhora.

– En Tomàs Pla, per mitjà de les col·leccions del Museu de la Història de la Juguina, de Sant Feliu de Guíxols, que com cada any col·labora amb la nostra exposició nadalenca. Que aquest cop dugué, a més de caganers, figures del pessebre català antigues, totes elles molt interessants.

– Aquesta vocalia s'hi va afegir aportant dibuixos il·lustratius i el lèxic referit al tema de la mostra.

– I la “Banda dels Caganers”, un grup de masnovins a qui agrada

la barrila, que ens delectaren amb les seves nades el dia de la inauguració i el de la cloenda, amb membres de la Junta d'Amics del Caganer, així com amb un ventall d'havaneres el dia del sopar.

Aquest conjunt donava a l'exposició un total de quatre-centes quaranta-quatre caganers. Vaja ferum!

A tots ells, els donem el nostre agraïment per posar a l'abast de la nostra entitat i la vila del Masnou aquesta corrua de caganers i d'informació.

“Sopar caganòfil”

La segona part de la crònica, que va servir per cloure la

mostra, el sopar caganòfil, es va celebrar en un nou restaurant del Masnou, amb assistència de disset comensals, composts de membres de la Junta d'Amics del Caganer, socis i simpatitzants i els membres cantaires de la Banda dels Caganers. Tots ells *endraparen* el que pogueren, per així fer el que s'espera que es faci, i fer honor al nom de l'associació i de l'exposició. Aquella màxima que els romans deien: **Post festum, pestum!**

En fi, una interessant, instructiva i simpàtica exposició, un parèntesi musical i un sopar d'aquells que es recorden, i per a bé. Mercès a tots.

Petit Diccionari il·lustrat i comentat per Joan Comellas

Joan Comellas i Maristany. (El Masnou, Maresme 1913-2000)

Músic, pintor i ceramista

Masturbació, Mat.

Masturbació.-f. acció de masturbar o masturbar-se, onanisme.

Em fa falta més espai per tractar d'explicar això de la masturbació. La enciclopèdia consultada dóna en aquest apartat poques explicacions, penso pot ser per excessius

escrúpols morals. Doncs bé, com que és un petit vici de la imaginació en el qual tots hi hem caigut, frares i capellans, l'explicaré a la meua manera. Aquesta acció de masturbar-se és produïda per una excitació incontrolada de la "libido", incontrolada en l'espècie humana i en el seu succedani el

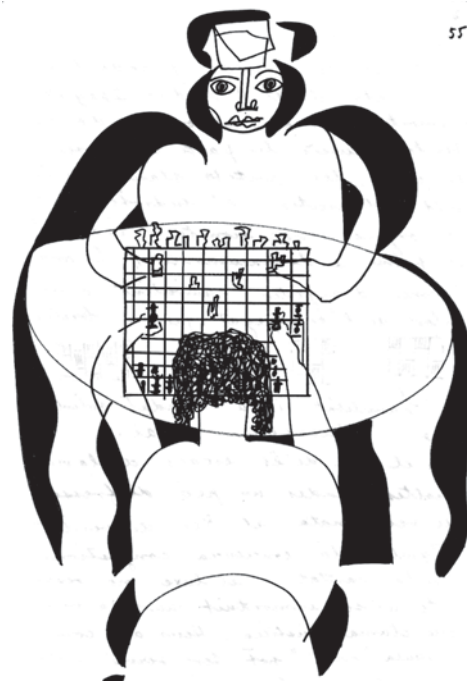

simi. No crec que cap lleó o cap gall es masturbi, ells van a l'objecte tot curt i directament, l'un vers la lleona i l'altre enfilant la gallina, no perdent el temps imaginant les cuixes del sexe contrari i no tenen la necessitat de furgar-se la bragueta a la vista aprofundidora i mig velada dels íntims secrets d'una ben feta minyona que s'exhibeix en una cadira llogada a la Plaça de Catalunya de la nostra ciutat. En

aquest escenari fou quan un dia em vaig donar compte a causa de la meua observació entomològica de l'insecte humà, del cúmul de tímids sementals en forma de proletaris i senyors de la classe mitja, igual que d'estudiants assedegats i bавosos que hi circulen i que no disposen d'un duro per fer lo que els nostres avis ens recomanaven celestinament quan ens veien en aquest estat febril, recordo que deien pitarresca i descaradament: "Apa noi, té un duro i ves de puta". Tota aquesta fauna insatisfeta s'emboïba davant les turgències de senyorils "minyones" i de turistes sueques i es remena obsessivament i amb inalterable ritme la part divisòria del pantalon.

Mat.-1 masc. En el joc d'escacs, , escac al rei (blanc o negre) quan és inevitable que sigui pres a la jugada següent (de les negres o les blanques). **2 adj.** Sense brillantor , sense lluïssor, esmorteït, apagat.

La humilitat i la bondat autèntiques no llueixen mai. En el joc dels escacs de la vida moltes vegades un peó disressat de rei mata al rei de veritat. També la consciència congestionada per la vanitat i el luxe no respon i té un so esmorteït per la veu que clama justícia . Heus ací com la paraula "mat" pot fer servei a dos conceptes contraris.

Sortida amb un parell de canons.

Per Joan Sagré.

De ben petit quan passava per Montgat amb l'autobús de l'Arturo que portava el meu pare, en Cinto, quasi sempre els meus ulls ploraven i em tapava el nas per no sentir la pudor que produïen els productes químics que deixaven anar les diverses empreses, com Rio Tinto o el lleixiu El Conejo; però, a part d'això, la meua curiositat em feia desviar els ulls en direcció a la muntanya: en el punt més alt uns búnquers de formigó protegien uns canons impressionants.

Ja en temps del servei militar vaig saber que hi havia destinat un petit número de soldats del re-giment d'artilleria del 7 de Costa.

Anys més tard va desaparèixer tot de la vista, però no les meves ganes de conèixer aquell indret que tants anys havia despertat el meu interès.

La meua curiositat per aquells canons no ha estat satisfeta fins aquest any passat, quan al sortir a caminar amb els companys de la Gent del Masnou els vaig proposar fer una sortida TURÍSTICA, vi-sitar el Parc de les Bateriaes i el Templet del turó de Montgat. Caminant pel camí del mig, arribem a la part alta de Montgat. Al no haver-hi estat mai no sabia el que hi trobaria, va ser una sorpresa agradable davant dels meus ulls: en lloc de barracons per soldats, parcs infantils, aparcament de cotxes, bancs per descansar, pista de bàsquet, fogons, papereres, tot net i curiós, en fi un lloc per gaudir-lo amb tota la família. En lloc de canons de guerra, el que queda són dos inofensius canons pintats amb grafitis; just al davant van construir una esplanada-mirador que ofereix una visió panoràmica fabulosa de tota la costa sud fins a Barcelona. Després d'esmorzar, ens enfilem al Turó del Mar, totalment remodelat, respectant la vegetació, original de la mediterrània, i a la part més alta, un templet que serveix d'excel·lent mirador de la torre de guaita, del primer túnel d'Espanya del ferrocarril, de l'església parroquial de Sant Joan i de tota la costa del Maresme. En el

punt més alt, podem fer unes fotos i descansar i relaxar-nos una estona. Després de cinquanta anys els meus ulls ja no ploren ni m'he de tapar el nas; avui a dalt del Turonet de Montgat, convida a respirar profunda-

ment l'olor del mar, i dels pins, obrir bé els ulls per gaudir d'unes vistes meravelloses de tota la costa del nord de Mataró al sud la de Barcelona. Les coses canvien, algunes vegades per bé.

Mots encreats

Per Xavi Cardona

Solucions a la pàgina 31

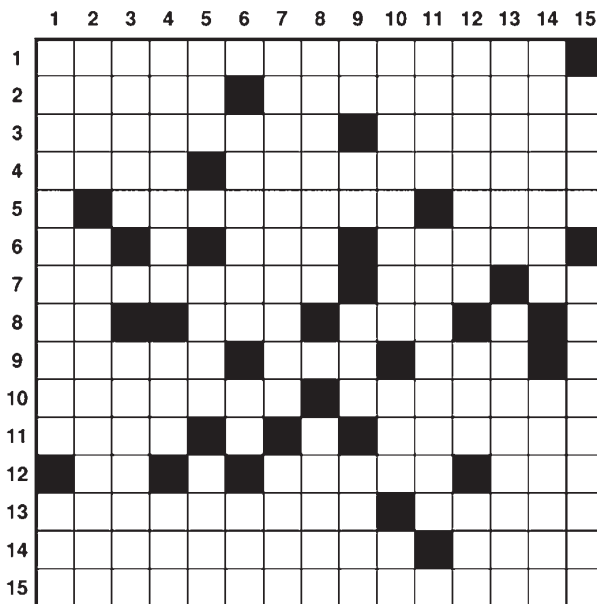
Núm.24

HORIZONTALS:

- 1- Convocatòria típicament masnovina i descaradament favorable al protagonisme d'aquells que han estat els últims d'arribar i que només saben demanar (3 paraules).
- 2- Provoca fractures pectorals, dilatació d'esfínters i ocasionalment és causa de morir-se, però sempre d'una manera plaent. Qualitats força estimables d'alguns sistemes que no gaudeixen de l'estimació de Ratzinger ni de Josep Miró.
- 3- Material que enganxa com pot enganxar la cola o d'altres substàncies. Vesteix la mona de seda.
- 4- Ingenuïtat afrancesada que es manifesta quan la Fina se'ns revolta. Ofuscaríeu, encegaríeu per la passió o la tossuderia.
- 5- Principi de la química. Combinació d'elements que provoca el sincretisme. Rínxol de cabells que, a l'inrevés, pot ser d'ells o d'elles, però mai d'ell ni d'ella.
- 6- Exclamació de dolor continguda d'en Lluís. El cacic no en pot prescindir. És útil per multiplicar. Compto o agafo de tres en tres.
- 7- Són d'allò més adients per a tot i no només per a la lluita obreira. Vocals de la fillola. Mig moviment de Tristan Tzara.
- 8- El començament del començament. Una bona carta per jugar contra un anglòfon. *Sexually transmitted diseases* (...i toquem ferro!). Còpula llatina. L'extrem d'un costat.
- 9- Guanyi diners en el sentit de la inversió. Roman a l'Egipte de Nasser. Premsa gratuïta desoxiribonucleica. Freqüent a l'Antàrtida.
- 10- Tots ells tenien un perfil molt semblant, fins i tot quan es tractava de figures de relleu. De dreta a esquerra i d'Islàndia a la Ilau-na.
- 11- Seda rebregada de refinat erotisme. Principi astrofísic. Final de la pel·lícula. És arrogant i desdenyosa i en el nostre subconscient li aplicariem una lavativa.
- 12- Partícula negativa d'Urani. El centre de la Segarra. Bateja l'embarcació d'una manera gasiva. Dalí sense còpula.
- 13- D'urinaris alterats sortien aquests funcionaris romans. Protagonista climatològica de la plana d'Osona.
- 14- Compatriotes de Taras Bulba. Peix de l'ordre dels zeiformes que sembla un cabdill àrab.
- 15- Branca on es penjen alguns físics que no sintonitzen amb la Cope.

VERTICALS:

- 1- Espècies invasores de fórmula de negoci que atempten contra la biodiversitat del petit comerç autòcton. Bogart o Rambo o Schwarzenegger o aquell Clint Eastwood del principi de la

seva carrera.

- 2- El sentit que dóna sentit al Palau de la Música. Matèria que no reciclem en contenidors marrons.
- 3- Malmetis i espatllis perquè tens incomplets els estudis. Principi dominant. Relatiu als col·legues de Panoramix (mirant la copa dels arbres).
- 4- Permet comunicar una banda amb l'altra, també l'interior amb l'exterior i, a vegades, resulta anatòmicament interessant. El darrere de la Guadalupe. Baixava per la Noguera i es difon per tot Itàlia.
- 5- Tinc una enutjosa obligació amb el senyor creditor. Quan la hi amputes a la manca encara esdevé més bonica. Era més laboriós que la fotocòpia. Experimenta una poderosa inclinació envers els cations.
- 6- Principi escolàstic. Amb el cap baix encara que miri amunt. La part de la història que ens fa pensar Francis Fukuyama. Allò que l'Anna va fer imperiosament abans de tornar.
- 7- Els encanta que faci bon temps per la diada de Sant Jordi. Si aquest grec hagués agafat més renom que el romà potser ara anomenariem els marciàns d'una altra manera.
- 8- Sucaràs si aprofites la confusió d'aquests terrenys arbustius. N'hi ha un fotimer entre ella i la zeta. Perspicax, encara que tingui mala vista.
- 9- Final del domini. Un altre domini, que no és punt cat. Es refrigerava de manera natural gràcies a la combustió de la cansalada. Està molt involucrada de forma ascendent en el dia del patró de Catalunya.
- 10- Topònim lacustre que val per un simi escatològic (mirant també la copa dels arbres). La divinitat romana i casolana. Sensació que no pot experimentar una tàpia.
- 11- Abans era freqüent que extragués un profit material de les seves mames. Està fent la vertical i no sap on giravoltar des que li han tancat La Paloma. Quan està fora de la banda es provoca una distracció.
- 12- Supuració una mica més preocupant que la brutícia de les orelles. Si també està beneït ho podem considerar definitiu. Ens fa pensar en un forat que no es pot tancar amb la grossa de la loteria.
- 13- Desintegració dels uranis que permet ensumar la solució. No coincidíem del tot, però figuradament hi influïem.
- 14- Antagonistes del bo de la pel·lícula de panxa enlaire. Danyí el motor per culpa de la catàstrofe viària.
- 15- Va promocionar en David de músic a matagegants. És posseïdora de molts diners i propietats i porta al cor la mística jueva.

EL CAPITÀ BARCELÓ, TERROR DELS PIRATES.

Per Josep Condeminas

Des de feia molts anys i fins a finals del segle XVIII, el litoral mediterrani va viure sota el temor de la pirateria del nord d'Àfrica. Les poblacions de certa importància es van murallar per defensar-se; però els pobles costaners que no tenien protecció es van retirar terra endins. A part de les nombroses torres de guaita que es van erigir per avisar de la proximitat de vaixells pirates, ciutats de certa entitat com Mataró, per exemple, van organitzar partides d'homes armats per vigilar la costa, a més de la instal·lació d'una bateria de canons a la platja. A partir del 1730, davant d'una intensificació dels atacs, Mataró i altres ciutats van construir un vaixell armat per lluitar amb les mateixes condicions que el pirates. Aquesta mesura va arribar a un alt nivell de professionalitat en el cas de Mallorca, terriblement castigada per aquests atacs. El Govern encapçalat pel rei Carles II es veia totalment incapaç de fer front a aquesta amenaça; així doncs, els mallorquins enllestiren uns vaixells anomenats Xabecs, naus de tres pals, ràpids i lleugers. Entre la gent que s'enfrontaren als pirates destaquen els Barceló, principalment l'Antoni. Aquest s'havia format com a mariner en el xabec patronejat pel seu pare i que feia de correu entre Palma i Barcelona, i demostrà dia a dia que era un marí molt capacitat, encara que no tenia estudis nàutics i, per aquest motiu, l'Estat li concedia solament nomenaments honorífics. Als vint-i-dos anys d'edat aconseguí posar en fuga dos vaixells pirates. Al 1753, Barceló perseguí dues naus algerianes, n'enfonà una a canonades i reduí l'altra mitjançant un abordatge, el sistema predilecte de Barceló; i era sempre el

primer a saltar al vaixell enemic armat amb un afilat sabre de fulla ampla. Durant anys de lluita constant, la seva fama s'escampà arreu i gairebé aconseguí invertir els termes, en el sentit que ja no eren els pirates els qui inspiraven temor, sinó aquests els qui temien Barceló que els perseguí incansablement amb els seus xabecs.

Les seves proeses arribaren fins a la Cort, que s'afanyà a nomenar-lo Tinent de Nau efectiu, encara que popularment sempre fou el capità Barceló. Al 1763 és atacat per tres naus algerianes comandades pel famós pirata *Selim*. Després d'un breu intercanvi artiller, tot i que l'avantatge era de 3 a 1 a favor dels pirates, Barceló es llança a l'abordatge i, en una despietada lluita, el mallorquí, tot i ser ferit d'un tret a la cara, que li deixà per sempre un rictus torçat a la boca, guanyà la batalla. Al 1775, quan Barceló ja és Brigadier, el govern finalment organitza una expedició contra Alger formada per 46 vaixells de guerra, 348 de transport i 18.000 homes a les ordres del Comte Alexandre O'Reilly. L'acció està

mal plantejada i és gràcies als xabecs de Barceló que no esdevé un vertader desastre per a les forces reials. Així i tot, les pèrdues humanes van ser de 1.500 morts i 3.000 ferits. Disposats, però, a acabar amb la pirateria, el 1783 s'organitza una nova expedició de càstig sense tropes de desembarcament. Aquesta vegada, Barceló rep el comandament de la flota i durant nou dies sotmet la ciutat d'Alger a un intens bombardeig. Les destrosses són considerables. L'any següent es repeteix l'acció punitiva. Finalment, el bei d'Alger, amb el temor que es repetís un tercer atac, arribà a un acord amb el govern espanyol i el 1785 s'acaben per sempre els atacs pirates. Això va permetre que les zones costaneres s'anessin repoblant. Amb el grau de Tinent General, honorat i estimat per tothom, Barceló mor a Palma a l'edat de 80 anys.

La seva fama va ser tan immensa que no és d'estranyar que es fes popular l'expressió: "Més brau que Barceló per la mar".

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU

Passejada el Masnou Vallromanés

Dia 30 de maig a les 8 del matí a la plaça dels Cavallets.

Es donarà un itinerari i es faran parades per explicar els diferents llocs per on passem. En arribar al lloc de destinació es donarà esmorzar. Temps aproximat: 5 hores. Recorregut: 15 km. Dificultat mitjana. Cal portar roba d'abric per al fred i pluja. L'activitat és oberta a tothom.

Rua Diabòlica 2008

“Per Carnaval tot s’hi val”

Per Colla de Diables del Masnou
Fotografies Xavi Cardona

Altre cop aquest any la pluja va voler aigualir-nos la festa i al final quasi ho aconseguí. No hi va haver massa participació ciutadana en tota la Rua. Ben bé no et pots refiar mai de la ciutadania d'aquest poble; hi ha anys que s'hi aboca i en canvi hi ha cops que pràcticament passa de tot.

Una bruixa titella molt divertida i una carrossa amb el pobre estatut, retallat i poc defensat de Catalunya, eren les insígnies de la Rua. Sorpresa d'alguns vilatans que sortien al balcó. Ningú sabia que era el dissabte de carnaval? Però què ens passa a la gent que tenim tanta por de riure i de fer riure? de mostrar-nos tal com som? Massa internet, tv., i estupidesa binària que fa de tots nosaltres petits mons perduts en un mar de soletat. De fet les festes són per a solucionar tot això, són també tan necessàries com el pa de cada dia. Els diables i bruixes ho entenem així:

Diu la dita popular:

“Per Carnaval tot s'hi val”

Així, doncs, viviu la festa i trenqueu amb la rutina, mengeu i beveu fent gresca que la cosa pinta fina.

Canteu, balleu, feu gatzara que en acabar la setmana vindrà la Vella Quaresma i ens farà canviar la cara.

Procureu que aquesta gresca s'escampi per tot arreu, i amb la gent que més us plagui, divertiu-vos i cardeu.

Aproveu l'ocasió per poder manifestar tot allò que en altres dies ningú no gosa esmentar.

Critiqueu al vostre “jefe” o l'autoritat existent, a l'església i tots els polítics que aquest és un bon moment

Per què no, també els de casa, els que tenim més propers l'alcalde i el consistori que estan al nostre servei

Recodem-los que pel poble un dia van ser escollits i que han d'estar al costat nostre i no pas al del seus partits.

I també els altres polítics que formen part del govern de les Terres Catalanes de llevant fins a ponent.

Amb paraules i enganyifes no ens faran veure a galet; encara no se n'adonen que aquest poble ja és grandet?

Que ja no està per històries ni per contes sense fi; que ens volen fer combregar amb grans rodes de molí.

També n'hi ha per als de fora, aquells que són a Madrid que des d'allà i a tot hora no ens deixen escollir.

Els papers de Salamanca que encara no han arribat, l'AVE, les rodalies la FECSA i tot plegat

i les grans infraestructures que necessita el país: l'aeroport, les carreteres i els peatges gratuïts

I si això fos poca cosa
per acabar-ho d'adobar
ens han fet un Estatut
que poc ens ho arreglarà.

Per totes aquestes coses
i les que encara no hem dit
a dins d'una gran foguera
cremarem tots els partits

Amb l'ajuda de les bruixes
i els diables de l'infern
encantarem la foguera
per millorar el que hi cremem.

A veure si se n'adonen
que estem del tot decebuts
i que el poble no es mereix
polítics tan ceballuts.

Visca la gresca, salut i foc!!

La colla vol donar les gràcies als habituals col·laboradors dels diables en les seves actuacions, com són: Can Rac, Forn Bautista, Can Colomé, Celler del Mar, Confeccions Piti, Matalasseria Grau, Materials Homs, Serralleria Josep Tallada, DeFotos Ricard Villarrubia, i a tots els

col·laboradors i simpatitzants. A tots ells, moltes gràcies. /// Patrocinen la Rua: la vila del Masnou a través del seu Ajuntament i la Regidoria de Cultura. /// També volem agrair el sincer suport del Servei de Manteniment, la Policia Local, Protecció Civil, la Creu Roja i els veïns de carrers i places per la col·laboració amb la Colla de Diables i Bruixes en la Rua Diabòlica 2008//

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart

Fotos: M. J. R. Lucas

VARES DE PODER

El nostre mes comença amb les primeres representacions a Barcelona del *Tirant lo Blanc* de Joanot Martorell (s. XV) que dirigeix Calixto Bieito després de l'aventura i la folia de Frankfurt. Des del dia 12 i fins al 9 de març el Teatre Romea acollirà aquest muntatge d'un hipnotisme inqualificable i excelsos músiques que protagonitza Joan Negrié transformat en cavaller de gestes èpiques i amoroses.

Fins al 17 de febrer sou a temps de veure *La sorra i l'acadèmia* de Joan Brossa que dirigeixen conjuntament el dramaturg sabadellenc Jordi Faura i Abel Coll al Brossa Espai Escènic (www.espaibrossa.com) i que analitza les relacions entre l'artista i la societat.

Del 13 al 24 de febrer la mallorquina companyia de teatre Iguana Teatre (www.iguanateatre.com) arriba al Teatre Tantarantana per presentar-hi *Ubú Rei* d'Alfred Jarry (1873-1907). En Pere Fullana signa l'adaptació, dramaturgia i la direcció escènica d'una reflexió imprescindible sobre l'autoritat que protagonitza el grotesc Ubú, capità de l'exèrcit polonès i ex-rei de l'Aragó.

Dia 14. Tres cites. La primera és que serà finalment ara, aquest febrer –s'havia previst fer-ho el gener–, quan un nou teatre obri a Barcelona: el TGB (Teatre Gaudí de

Barcelona, www.teatregaudibarcelona.com). Situat al carrer Sant Antoni Maria Claret, 120, entre Sardania i carrer de la Marina, molt prop de la Sagrada Família, el musical *Sondheim* i el text *La dona trencada* (1968), de l'escriptora i filòsofa francesa Simone de Beauvoir (1908-1986)

interpretat per **Iraida Sardà** són els primers espectacles programats. Segona cita: el mateix dia 14 l'Àngels Gonyalons i l'Abel Folk comencen a parlar de la parella i les separacions a *Ex* que, a partir d'*Ils se sont aimés* de Muriel Robin i Pierre Palmade, serà present al Teatre Borràs de la Plaça Urquinaona fins al 27 d'abril. I, finalment, el 14 de febrer comencen les representacions d'*El cercle de guix caucasià* (1944) de **Bertolt Brecht** (1898-1956) en una traducció de Feliu Formosa, amb direcció d'Oriol Broggi, a la Sala Gran del Teatre Nacional. Brecht havia abandonat Alemanya per causa de l'ocupació nazi; escrigué l'obra estant als EUA. Encapçalen el repartiment la Marta Marco (la criada Grusche, mare adoptiva) i l'Anna Lizaran (el jutge). Fins al 6 d'abril.

El 27 de febrer i fins al 23 de març *Una cara nova* de Miquel Casamajor, amb direcció de **Teresa Vilardell** farà temporada al Tantarantana. Entre la nòmina actoral hi ha la **jove actriu masnovina Aina Ripol** (Barcelona, 1985). L'obra sembla una comèdia amb els joves com epicentre però en realitat critica el poder de la imatge a la nostra societat i el poder de la mà invisible però sòlida que constitueixen l'economia i els seus agents dòcils i inhumans.

Restaurant

DURAN

Àngel Guimerà, 18 · Alella · 93 555 10 45

laBotigadel DURAN

Menjar per emportar · Restaurant

Àngel Guimerà, 20 · Alella · 93 540 70 93

Exposicions

Fins al 8/2/08

"Mandales del Tibet", dibuixos de Carme Tuneu

Del 9 al 29/2/08

Pintura sobre seda, d'Anna Ma Monfort

De l'1 al 14/3/08

"Un quadre o una història", del taller de Queralt Viladevall

Col·leccionisme

**TROBADA MENSUAL D'INTERCANVI
DE PLAQUES DE CAVA**

(cada segon dimecres de mes)

Dimecres 13 de febrer, de 7 a 9 del vespre

Conferència

Dissabte 16 a les 6 de la tarda

"Les quatre columnes de Catalunya"

El projecte d'Acropolis catalana de Puig i Cadafalch a Montjuïc" A càrrec de Jordi Salat, autor del llibre del mateig títol.

Si voleu saber més sobre el tema llegiu el butlletí de GDM núm. 215 o el llibre de l'autor.

Visita a St. Geroni de la Murtra

Diumenge 24 de febrer del 2008

Visita guiada a l'antic monestir jerònim del **segle xv**, joia del gòtic català. Entre

Badalona i Sta. Coloma de Gramenet.

Sortida amb cotxe propi.

A **un quart d'onze** ens trobarem a l'arbreda davant del cementiri del Masnou

Les persones que no disposin de cotxe es podran afegir als altres.

La visita al monestir començarà a les 11.

Preu 2 . Porteu-ne l'import exacte el dia de la trobada..Places limitades. Inscripcions a Gent del Masnou. De dilluns a divendres de 6 a 9 vespre

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE L'ANY 2008

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoca l'**Assemblea General ORDINÀRIA** per al diumenge **dia 27 d'abril del 2008**, a les 12 del migdia, al local social, carrer Doctor Agell, 9.

PROPOSTA D'ORDRE DEL DIA

- 1/ Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de les Asemblees Ordinària i Extraordinària de l'any 2007.
- 2/ Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2007 (*)
- 3/ Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2008 (*)
- 4/ Presentació de la memòria de l'any 2007 i projectes per al 2008
- 5/ Suggestiments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2007 i el pressupost del 2008 seran al local social, a partir del dia 27 de febrer, a disposició de tots els socis per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta de l'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts, fins a 30 dies abans (27 de març, data límit) del dia de celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

Cordialment,

Joan Casals i Agustí President de Gent del Masnou

Arran de sòl

Per Pledebuit

Bé, ja sabeu que em dic Pledebuit, i també que fa un munt d'anys que us dono la tabarra: doncs ara, aquest mes, del que vull parlar és, no sols d'aquesta particularitat meva, sinó d'altres que tenen la mateixa arrel dins l'argot masnoví. Allò que ens defineix tant fora el clos de la nostra vila.

El que deia, us atabalo des del setembre de 1994 en aquesta columna, però la data del meu naixement real, quan només era el quisso d'un escombriaire, era la del 1992, per tant en tinc quinze. L'escombriaire em va batejar com a Pledebuit, a més d'agradar-li, per ser tan masnoví.

Pledebuit és, doncs, potser el més característic, el que usem més els masnovins i el que causa més estranyesa als forans quan l'escolten.

Però ara del que vull fer esment és que, cercant en una guia comercial del Masnou, *L'Actiu*, vaig tenir la grata sorpresa que hi ha diferents negocis a la nostra vila que porten l'arrel *ple* al nom comercial; i, encara que no tinc per norma fer publicitat, doncs cal que aquest mes em salti la meva norma, ja que la raó bé s'ho mereix, què carall!

Tenim una llibreria que es diu PLEDELLIBRES, nom ben escaient, ja que hi està de ben plena.

Hi ha un PLEDEBÓ, que, tot i que pel nom podria dedicar-se a qualsevol cosa ben feta, es dedica a les arts gràfiques.

I també un PLEDEPASTA, que, com el seu nom indica, es

dedica a la pasta fresca i altres menjars.

Bé, convilatans, ja veieu que rere meu, altres s'hi han animat. És un mot, i no té res a veure que jo me'n digui, que és *ple de maco* i que m'agradaria que prosperés.

Però no us penseu que us deixaré pas amb aquest estol de flors i violes, no, que no és el meu tarannà. A mi, el que m'agrada és burxar les orelles, de qui sigui, per veure si fa mal i s'esmena tot allò que veig i que no m'agrada que passi. Per tant, seguint amb el *ple*, us diré tot el que he vist de lleig i que voldria que ningú no veiés ni sentís.

El poble és PLE DE MERDA, sí, el que llegiu, ple de merda, d'amo (marrà) de gos. I, pel que he observat, aquests bruts són gent que viu fora de la llei, i els seus gossos, molts d'ells ben grossos, la campen per on volen i deixen unes tifes que Déu n'hi do. I el pitjor és que cap autoritat (sigui manaia o de porra) no els diu res.

També és PLE DE FIMFLOSQUES, però això no és competència de ningú. Cadascú va com vol, sempre i quan no empenyi ningú. És el preuat bé de la llibertat, d'anar com vulguis.

Hi ha PLE DE RAMPOINA, i alguna de perillosa, amb la qual, pel que es veu, tampoc no s'atreveix ningú, i la campen per on els dóna la gana (per dir-ho fi). La inseguretat està servida.

Apa, doncs, ja m'he descarregat, ja he fet la meva catarsi, que ben segur no servirà per a res, però no s'ha de perdre mai l'esperança.

Bup, bup.

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

Tot és broma lleugera.

L'avi ha de comprar un audífon nou. Va a l'òptica i pregunta quin és el millor que poden oferir-li. El dependent, molt amable li diu:

— Miri, aquest aparell, l'hi puc recomanar amb coneixement de causa. Molt petit, discret i amb molt bona recepció auditiva, sense sorolls ni interferències. Jo, fa dos anys que el porto i n'estic molt satisfet.

— Quin preu em farà al comptat?

— No, no, mai no se m'ha espatllat!

La cosa dóna lloc a comentaris: Afortunadament tenim la sort que entre ells no es reproduïxen.

Després de les eleccions, qui no ha pogut aconseguir la tan delejada "cartera" no rebutjarà pas la bitlleta.

"Donde digo digo"..... hauria de dir: "Guarda silencio, por favor, Señor

Presidente".

Si el marit regala un "Tu i Jo" (perla

cultivada i diamant) a l'esposa, el Jo sempre es més petit que el Tu. Fixeu-vos-hi!!!!!!

MASNOU.COM
Portal social
WWW.EL
Jordi Viñas Tremols
686 07 87 34

Ceigrup
Immobiliarias
FINQUES MESLLOC
LLIGONA CAYETANO
Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou - www.meslloc.com
T/ 93.555.69.03

Finques Puig S L
Serveis immobiliaris en general
Administració i API
venda de pisos, cases i rústiques.
Propietat horitzontal
Assessoria jurídica
Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tel. 93 555 10 60 / 17 61 • info@finquespuig.net

L'ENDEVINALLA
per V.D.R.

Clic!, i és clar.
Clic!, i és fosc.
Si no ho endevines
ets un gran talòs.

Resposta:
Intèrptor

Solucions als mots
encreuats
de la pàgina 24

1	F	O	T	O	D	E	L	S	N	A	D	O	N	S	
2	R	I	U	R	E		L	A	I	C	I	T	A	T	S
3	A	D	D	I	C	T	I	U		A	D	O	R	N	A
4	N	A	I	F		O	B	C	E	C	A	R	I	E	U
5	Q		S		I	N	C	R	A	S	I		R	U	L
6	U	I		C		P	E	R		T	R	E	S	O	
7	I	N	D	I	C	A	T	S		I	O	A		D	A
8	C	O			A	C	E		S	T	D	I		C	
9	I	R	C	U	L		R	A	U		A	D	N		A
10	E	G	I	P	C	I	S		A	L	L	A	C	A	B
11	S	A	D	E		A		A		A	L	T	I	V	A
12	N	I		A		A	V	A	R	A		D	A	L	
13	D	I	U	R	N	A	R	I	S		B	O	I	R	A
14	U	C	R	A	I	N	E	S	O	S		Z	E	I	D
15	R	A	D	I	O		A	S	T	R	O	N	O	M	I

A T
àngel tena
JOIERS
Ens hem traslladat al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta
Pere Grau, 14 · El Masnou · 93 555 64 51
E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

Joaquim Moliner

Artesans des de 1948

Galeria d'art en cristall

Tallat i gravat en cristall buit i pla
Disseny propi

El vidre ha sigut sempre un material noble i molt especial. És possible que fossin artesans asiàtics els qui treballassin el vidre 1500 anys aC. a l'Antic Egipte. Des de llavors es fa servir en tots els camps, l'industrial, el de la investigació i també en el camp de la decoració. La seva gran duresa està molt lligada a la seva fragilitat i això fa que sigui un material especialment sensible però també molt bell.

El meu pare Josep Moliner, tallador de vidre a l'antiga fàbrica de can Dacs, va crear amb molta il·lusió la seva pròpia empresa

l'any 1948. Com ell, van haver-hi altres companys d'ofici que en decaure la fàbrica s'establiren al Masnou com a artesans, de fet hi havia al nostre poble molts i molt bons artistes del cristall. 40 anys després, el 1988, vam obrir la botiga i ara el 2008 podem dir amb orgull que complim 60 anys des que el pare va fer l'empresa i 20 de venda al públic.

Per celebrar-ho i en homenatge a l'esforç i la dedicació de dues generacions de talladors i per descomptat a la lleialtat dels nostres clients, ara podeu gaudir d'un **20%** de descompte en tots els nostres articles a més a més del **50%** en el nostre apartat de contínues ofertes.

Josep, Joaquim i Ma. Teresa Moliner l'any 1960 en el taller de talla de vidre

Joaquim Moliner i Isabel Gea

St. Miquel, 24 · Tel. 93 555 69 92
08320 el Masnou